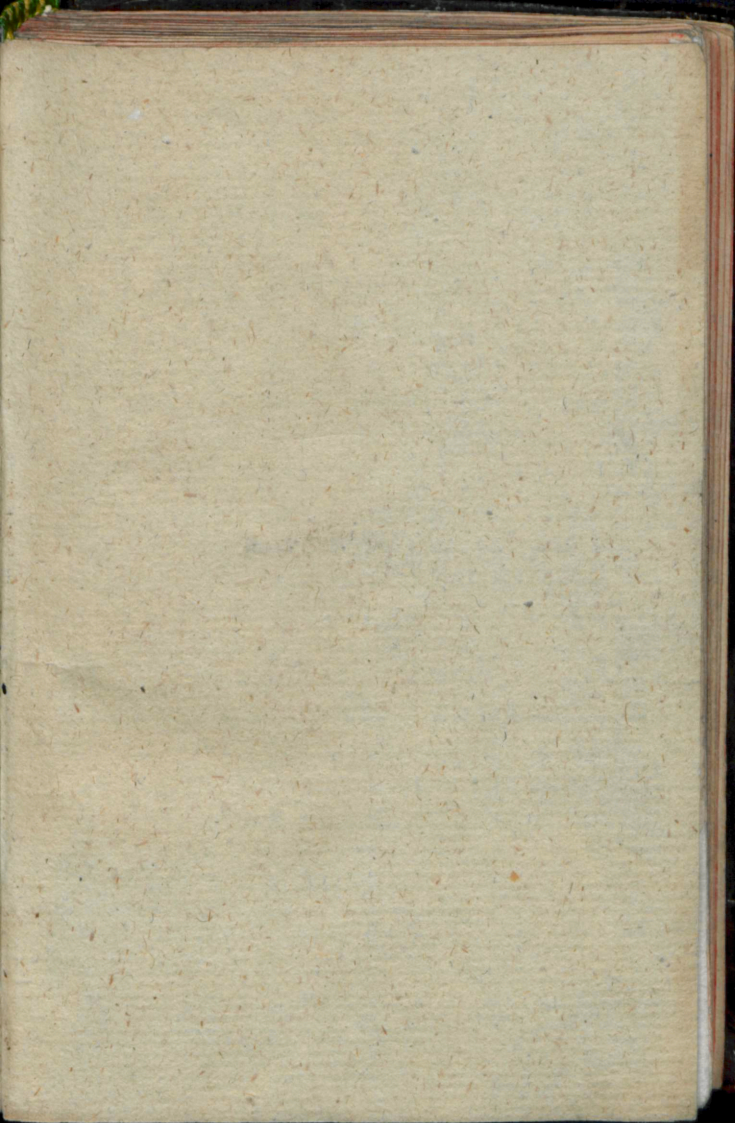

Tholus Gradus Humaffi crid
Afcera. 7 23. 2

RMK I. 576.

(1. pildang)

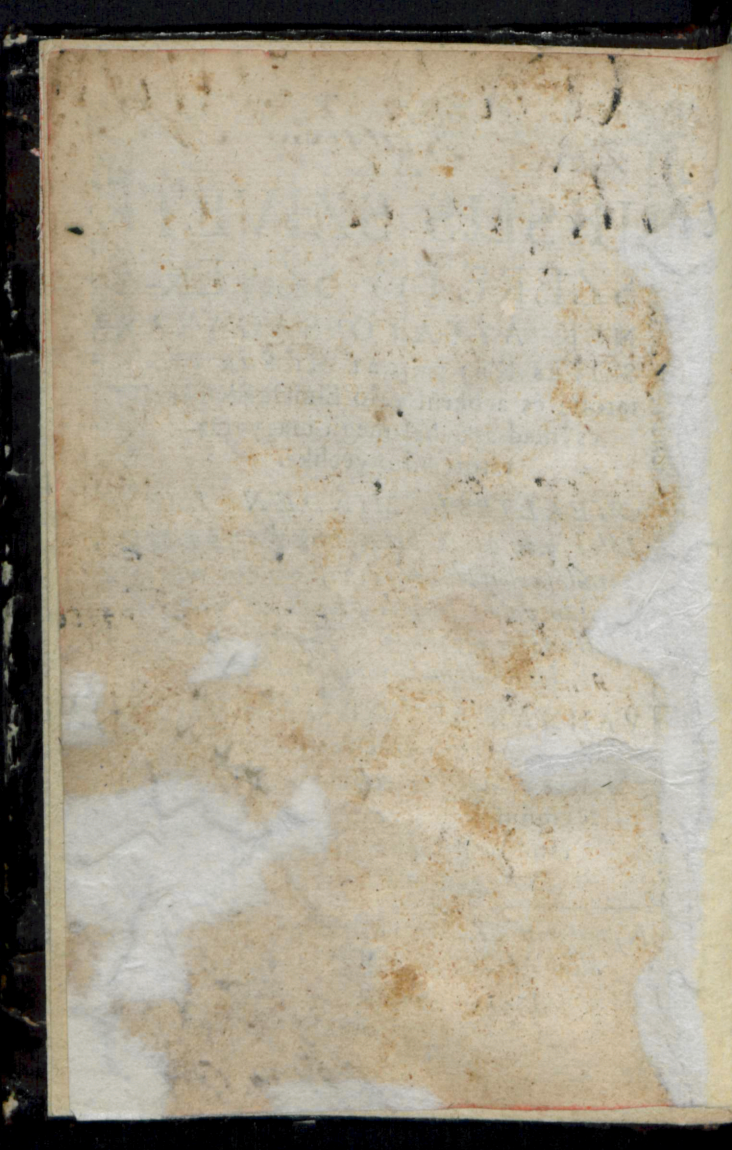
Bibli. *Az*
 AZ

JESUS SZIVET
 SZERETŐ SZIVEK-
 NEK AYTATOSSAGARA
 SZIVES KEPEKKEL KI FORMAL-
 tatott; és azokrúl való Elmélkedésekkel
 és Imádságokkal megli magyaráz-
 tatott könyvechke.

MELLYBŐL MINDEN HIV
 Lélek meg ősmérheti, mind az ő meg
 igazulása előtt lévő, rút és veszedelmes, mind
 az után való, szép és gyönyörűséges álla-
 pattyát; és együtt az egész meg igazú-
 lásnak is módgyát és folyását.

VANNAK AZ VEGE FELE EGY-
 régi és áératos embereknek
 Deákból Magyar nyelvre fordított
 Hymnufok, mellyeknek táblája é
 rendi ez Könyvechkének
 gén találtatit.

Nyomtatott Bécben. RICKHES MIHAL
 által M. DC. XXIX. Esztendőben.

DEDICATORIA:

AZ NEMZETES ES NAGYSA-

gos Groff Bedeghi Nyári

CHRISTINA

Afzszonynak;

AZ TEKINTETES ES NAGY-

ságos Groff Galánthay

ESZTERHASI

MIKLOS, Frakno Vára

Eőrökös Vrának, Magyar-Ország

Palatinusnak, &c. szerelmes hitves társá-

nak nékem bechületes Afzszonyomnak

h. szízu "et és boldogh állapotot

kevánok Istentől ő szent főlségé

től megh adatni.

Em lok üdövel ennek

előtte midőn Palati-

nus Vram és Nagysá-

god az Bichei jószág-

DEDICATORIA.

bán Nagyságoddal egyyüt vólna; ő felleghen penigh Chálzár és Király Vrunk az masodik F
DINAND &c. az mi kegyelmes Vrunk Cheh Országban Prágában lévén enghemet ő Nagyságához bizonyos dolgokban bochátott vólna, egyéb foglaltságim között adatott alkalmatolságh, hogy az több fő főrendű személyek közt való beszélgetésim es cōversatióimban az ő Nagysága Vdvarában levő Theologusokkalis conversatióim. Innend azért adatek ok hogy az egyéb ISTENI aëtatosságra és Lelki jókra nező dolgokrol beszélgetvén, ez jelen való Könyvechkének mi vóltárol szóllanánk. Mellyet
lat-

DEDICATORIA.

látván s' eözemben vévén minden okát, eredetit, munkájatis és fáradozását, kevésképpen az Nagyságod aétatos, és az Isteni dolgokban valo, kedves, szűnetlen, és álhatatos mi-vóltára s' erkölchére rendelve és arányozvalenni, mind Nagyságodnak, kedves akarattya szzerint mind penigh egyebeknek javallásából s-tőrekeésekből, arra lirattam hogy ennekem modom salkolmatosságom lévén ezen dolognak nyomtatásban való ki-bochátásában, ugy vagy on, egyebeknek is de kevésképpen hogy Nagyságodnak valo kedvéhez alkolmaztatásomat az én kis munkámmal mutassam.

DEDICATORIA.

Minemő pedig állattya le-
gyen mind az könyv mivoltá-
nak mind az megh írásra valo
igyekezetnek credeti, és egyen-
lőképpen annakis az oka hogy
Nagyságodnak ajánlattatott és
dedicáltatott, oka, az követke-
ző írásoknak rendiből nyilván
megh teczenek és megh tapasz-
taltatnak. Reménlem hogy
Nagyságod olly kedvel s-aka-
rattal fogadgya és vészti, hogy
egyeb hasonló kedves s-akarattya
szerént való dolgokban se-
rénykedésre okot vehettek: és
mind azok is az kik efféle Nagy-
ságod jónak Körvetésére való
nyuytálból, Lelki épületet vé-
endők lesznek dichirjek Nagy-
ságodat, és sok jóban részesül-
teffek.

DEDICATORIA.

tefsék. Algya Isten Nagyságo-
dat minden jókkal. Kőlt Béch-
ben első napján CHRISTVS V-
runk születése után 1629. elz-
tendőnek.

Nagyságodnak

Engedelmes szolgája

FERENCZFI LEORINCZ.

ő fölségének Udvari Magyar

Secretarius.

DEDICATORIA.

Következik azon Theologusnak DEDICATORIAIA, avagy *Ajánló levele.*

AZ NEMZETES ES NAGY-
ságos Groff Bedeghi Nyári

CHRISTINA
Aszfzonynak;

AZ TEKINTETES ES NAGY-
ságos Groff Galánthai

ESZTERHASI
MIKLOS, Frakno Vára
Eőrökös Vrának, Magyar-Országi
Palatinusnak, &c. szerelmes Hítves tár-
sának &c Jó egészséget, szerenchés
hoszszú-életet az Ur CHRI-
stusban.

*Lkolmas ideje, hogy az kép-
árosoknál találék neminé-
mő szívek formájára ki-
meczett tizen-nyolcz ké-
peket. Mellyeket midőn forгатok, által-
láttam, hogy valaki vőlt azoknak al-
kotója, de nem az undok Vénusznak,
sem*

DEDICATORIA.

sem az őfertelmes fiának Cupidónak
 leczkéit halgatta volt; hanem az
 Mennyei Völegénynek és az ő szerel-
 mas Mátkájának az Anya-szent-egy-
 háznak Iskolájában tanuló szívek kö-
 zött tanult volt. Eszemben vettem
 penig ezt mind az képeknek egy más-
 után való szép rendeléséből; mind
 pedig az képek alá írott bölcs és áéta-
 tos versekből; Mellyek olly módossan
 és helyesen vannak ki gondolva és
 össze-foglaltatva; hogy méltán min-
 den Léleknek, mind az ő meg igazú-
 lása előtt lévő, rút és veszedelmes;
 mind pedig az-után való szép és gyö-
 nyörűséges állapotjáról elegendő és
 üdvösséges materiát módot és utat
 adhatnak elmélkedésre. Ez okból örö-
 mest-is meg szerzem azokat, tudnia
 illik, az magam lelki áetatosságom
 meg-alutt tűzének élesztésére; Ugyan
 e végre szerzek-is mindenik kép alá
 elmélkedést, három három puntban
 foglalván, és imádságot, az alattok

DEDICATORIA.

való verseket-is magyarrá fordítám; Látá nálam ezeket Nagyságod, és szeme akadván raytok, el kéré magának egy kis könyvchkében bé kötöttete, mellyeket midőn egy-nébánszer által-olvasott volna, meg kedvelvén több hasonló képeket-is vétete, és azon elmélkedéseket, és könyörgéseket, alájok irattatá; egyebekkel-is kezdé közlenyi. Ezzel meg nem elégedvén azt is kíváná hogy ki nyomtattatnának.

Igy lévén az dolog, akarván én is az Nagyságod áhatóságának belt adnom, és azt az mennyire tölem lehetett nevelnem-is (az én Superioromnak javallásából) engedek az Nagyságod kívánságának, s' annyi val örömeftbenn-is mennyivel egyebeknek-is kívánok használnom, és nem csak magannak devotizálnom.

Immár azért ki-lévén nyomtatva, ki neve alatt illett, és kellett inkább ki-nyilatkoztatnyi mint az Nagyságod bőchületes nevezete alatt? nem lát-

DEDICATORIA

láttam. Holott Nagyságod nem-chak
 okot ada az Lelki jónak ki nyilatkoz-
 tatására, De azon lelki jónak igaz
 képét-is, mellyek ez könyvechkeben ki-
 vannak ábráztatva, és példaztat-
 nak; olly igen szivedben meczetted,
 és vifeled, hogy méltán minden meg
 igazúlt, és meg igazulandó szívek-
 nek, eleven képe és példája lebecz.

Tegedet az Isten (hogy valaha,
 amaz maga ELSŐ szívének képe alatt ELSO
 lebetnél, azok között kik ám olly buz- kép.
 goságossan ápolgattyák, és ölelik az
 JESVSnak lángodozo szívét, hogy
 ugyan utánna láttatnak föl emelőd-
 nyi) még Anyádnak méhétől (az mint
 szól magafelől S. Pál Apostol) ma- AdGat.
 gának választván, nem engedé hogy
 az melly tévelygésen születettél, és
 neveltettél, maradnál; hanem az ő
 igaz, régi, szent és chudákkal meg
 erősféttetett, és közönséges körös-
 tyényi Anyaszentegyháznak Hitire
 hozott. Melly jót chelekedvén veled

DEDICATORIA.

M A-
SODIK
kép.

HAR-
M A-
DIK
kép.

Cant. 5.

az raytad kőnyörülő irgalmaságnak
Attya, mit chelekedett egyebet, hanem
az mint az MASODIK Szívnek ké-
pe előbben adgya, amaz három be-
gyetlen ét Vérszopó Ellenségnek, Vi-
lágnak, Testnek, Eordögnek töréből, ki
szabadétván, az Romai Anyaszent-
eggyháznak kegyes és üdvösséges ke-
beleben helybeztetett. S-vallyon mi-
módon chelekedte ez jót veled az If-
ten? Ugy az mint amezt-is az HAR-
MADIK Szívnek képe meg mutatya:
Tudnia illik, az ő serkengető, és min-
den érdemet meg előző malasztját
nyújtván tenéked. Mellyel zörget-
vén szívednek bé zárt aytaján, bü-
neidnek álmából serkengetett. Melly
zörgetésre, noha te, nem nyitnád fel
azonnal szívednek aytaját; mind-
azonáltal az Nagy türbető Isten, nem
bagya el azonnal, az mint sokakkal
chelekedett, kiknek példája amaz Lel-
ki Meny-Aszszony. Ki midőn azon-
nal meg nem nyitná Lelki aytaját az
Men-

DEDICATORIA.

Mennyei Vő legénynek, el múltván aytaja elől az Vő legény el mene. Az mint erről maga az Lelki Meny-Afszony így panaszkodik, mondván: Fel kelek (tudniaillik későre) és megnyitám aytómnak zárját az én szerelmesemnek, de már el tért és által ment vala, kerestem őtet de fel nem találtam; kiáltottam, de meg nem felelt énnékem. Nem így bánt te veled ez Mennyei Szerelmes, hanem midőn első zörgetésére fel nem nyitnád aytodat, ki vévén Irgalmaságnak tegzeből szeretetinek tűz és nyilait, mind addig lövöldözte és ostromlotta bé zárt szívednek kemény falait, valamig nyilaiival meg nem járná azokat és meg boldultatná magának. Az mint hogy ám az NE-
GYEDIK Szívnek képe jelenti. Nagy
kegyelmessége ez az Istennek, Nagy-
ságos Afszonyom, Nagy-
dal? De meg nem elegendvén még ez-
zel-is nagyobb malasztját közlötte.
meg

NE-
GYE-
DIK
kép.

DEDICATORIA.

EO-
TEO-
DIK
kép.

meg világosétván elmédnek sötétségét, az ő Istenyi fenyetségének lámpásával; hogy meg látnád az bűnnek undokságát, az mint ez-is az EOTÓDIK képen fel vagyon jegyezve.

De még itt sem határozta meg irgalmafságának jó voltát, hanem akaratodatis fel indétotta, hogy az meg ősmert bűnöknek undokságát meg utálnád. Az mint tanú-bizonyosság er-
H A-
TODIK ról az HATODIK szívnék képe; öntöt-
kép. te még ennél-is bővebb malasztyának

vizét szívedben az Isten? Igen-is. Mikeppen? Meg szentelé szívedet az ő meg igazító Isopjának Malasztyával, nem különben mint valami Tem-
HETE
DIK plomat; az mint az HETEDIK kép ál-
kép. lattyá; s' tehát itt által gátoltaé

Menneyei vizének Lelkedben való folyását? Nem. Hanem azon meg szentelt malasztyának bőségesb vizét folyatván szívedben, ugyan meg főriztett benne: az, nem csak az ő meg szentelő Isopjának chepjeivel
meg

DEDICATORIA.

meg bízván Lelkedet, minden bű-
 nődöt el mosta, de az bűnért érdemlett
 örök kinoknak tűzét-is meg óltotta,
 az mint hogy ezeket-is nyilván pel-
 dázza az NYOLCZADIK kép. Micho- NY-
 da több jót chelekedett mind ezeknél OL-
 még az Istennek benned és veled mun- CZ A-
 kálkodó malasztja? meg mutattja ezt DÍK
 az KILENCZEDIK szívnék képe; ki- kép.
 ben az Mennyei Vő legény, virágokat KI-
 hinteget; melly virágok nem egyebek, LEN-
 hanem az te főszágos chelekedetidnek, CZE-
 fok és szép tökéletességi, mellyekkel az DÍK
 szent Lélek, fel ékesítette az te Le- kép.
 kedet; Te beléd helybeztette az HIT-
 NEK szederjes Hyacinthusát; Beléd
 óltotta az REMENSEGNEK kék Violá-
 ját; Beléd plántálta az SZERETET-
 NEK nap után forgó sárga Virágját;
 Beléd ültette az AYTATOSSAGNAK iz-
 zadó Balsamumját; Beléd az TIZTA-
 SAGNAK fehér Liliomját; Beléd az
 SZEMERMETESSEGNEK piros Rósáját;
 Beléd az MERTEKLETES SZOLIASNAK
 Gyön-

DEDICATORIA.

Gyöngy virágját; Beléd az KEGYES-
SEGNEK Fodor-Mentáját; az ALAZA-
TOSSAGNAK Isópját; ERŐSSEGGNEK
szekfüét; TűRESNEK Rozmarinnyát;
ALHATATOSSAGNAK Puspánnnyát több
Tökélletességnek gyönyörűséges virá-
git.

Tizedik Isten?
és az több kö-
vetke-
zendő képek.

 Mi végre mivelte mind ezeket az
 Tizedik Isten? Erched ezt-is, az TIZEDIK, és
 több következő képeknek példá-
 zattyokból; Hogy tudnya illik, ennyi
 munkája és fáradsága után bé szál-
 lana szívedbe (mint Király Országá-
 ba) és ott le ülven és meg nyugodvan
 Kiralyi-székeben, országolna, paran-
 cholna, oktatna, próbálna, vigasztal-
 na, chodálatos és minden testi érzé-
 kenységet föllyül-balladó édessegekkel
 gyönyörködtetne; mind addig vala-
 mig ki szólítván ez árnyék Világból,
 bé vinne az ő Mennyei boldogságának
 örömébe, holott az hervadhatatlan
 Koronát helyheztené fejedben. Oh
 Nagyságos Aszszonyom, mit adbacz
mind

DEDICATORIA.

mind ezekért az te édes üdvözétő-
nek? Mit? Hanem csak mondgyad,
Szent Daviddal; Dichérd az Urat *Psal.*
én Lelkem, és minden részcim áld-
gyátok az ő szent Nevét, ki meg en-
ged az te vétkeidnek; ki meg gyó-
gyéttya minden betegségedet, ki
meg szabadéttya veszedelemből az
te életedet, ki meg koronáz az ő
irgalmafságában és könyörületé-
ségében.

Ezek Nagyságos Aszszonyom, ezek
az Nagyságod Jóságának igaz képei;
Ezek igaz Nemességidnek czimeri;
Ezek valóságos dichéretid. Allas-
sák egyébek, az Nagyságod régi Nem-
zetségének magassan föl nőtt fáját,
terjeszszék ágait, nyilatkoztassák
virágit, fontoltyák gyümölcsbit: Aka-
rom mondanyi: számlállyák az te
Nemednek eleit, az régi Báthoriakat,
kik között némellyek Királyi, némel-
lyek Fejedelmi, némellyek Cardináli,
Erfeki, több Uri méltóságot viselvén,
b sok

DEDICATORIA.

sok basznaira vóltanak az keresz-
tyén-Országnek.

Vessék ez moztanyi Nevezetes
(szerelmes Hitves társodnak-is) az
Tekintetes és Nagyságos Groff Esz-
TERHASI MIKLOSNAK, (kit so-
kaig élteffen az Isten) Magyar-Or-
szági Palatinusnak Urunk ő Főlségbe
MASODIK FERDINAND Romai
Chászár és Magyar Országi Király
Titkos Tanáchának, Magyar Ország-
ban Hel-tartójának, mind Nemzet-
ségének régiségét (melly három száz
esztendőt meg hallad) mind az Au-
striai ház mellet való hívtségért,
(mellyért méltán AUREUM VELLUST
érdemlett) mind penig, és kivált-kép-
pen ez mi szegény házánk Magyar
Ország mellet való sok fáratságát és
basznait, (mellyek, méltán illik hogy
ollyaknak tartassanak, hogy még az
Romai pogány Chászárok s-Fejedel-
mek idejek-kortis Arcusókat, Statua-
kat, Colossusokat, és Pyramideseket ér-
dem-

DEDICATORIA.

emlegettek volna) úgy mint kinek szü-
netlen szorgalmatos munkái és fá-
radtságbi utánnis az Nemes Ország-
nak és Nemzetünknek bátorságos és
szabados megb maradására való álla-
pat erősítettet, és az mi édes hazánk-
is nagyobb skévánatosb békeségre
és nyugalomra jutott.

Nagyok mind ezek Nagyságos
Aszfzonym, és Nagyságodra nezd
dichéretetek-is; de külső dichéretetek;
mellyekért, még Antigonus Király sem *Plutar.*
fizetett volna senkinek; amax mon-
dásaként: (midőn egy Fiu az Attya
bivségeért kérne tőle jutalmat) En-
ugymond, nem más ember, hanem,
maga saját szolgálattyára szoktam
fizetnyi mindennek. (Az mint hogy
az Mennyei Király-is az magunk
chelekedetünkért fizet nem máséért.)
De sőt mondhatnók amax Pogány
Bölchel-is:

DEDICATORIA.

Et genus & Proavi & quæ nos
non fecimus ipsi,

Vix ea nostra reor.

*Az az: Az miket az mi eleink és
Eosink chelekedtenek és nem mi,
nem mondhatom miénknek azo-
kat. De ezek akar-minemő diché-
retet érdemlyenek; Amazok te saját
Jofzágid, tulajdonid tenéked, Te ben-
ned lóttnek, az téged meg előző és
veled munkalkodó Istennek malasz-
tya által. Mellyekért, (az mint az
leg utolsó kép példazza) végtére az
Mennyei Királytól örök jutalmat-is
veszesz: Midőn, tudnia illik, meg él-
vén életednek jobb részét, és ki múl-
ván ez árnyék Világból, bé vitetel az
Mennyei Urad örömének házában;
amaz áldott szóval: No hiv és Jam-
bor szolgál, mivelhogy kevésen vóltál
hiv nagyobbakra helyheztetlek tegé-
det. Menny-bé az te Uradnak örö-
mében; Mikor bé nyelettetel az fe-
neketlen dühösségnek fényességében;
nem*

DEDICATORIA.

nem különben mint a' Hal az Tengerben; Mikor az Isten te benned, és te az Istenben leszel.

Melly jutalmat, minek-előtte el veszen Nagyságod, vegye addig jó neven, az ő több elő számlált javainak képeit; nézzen mint egy tükörben, azokban; Forgassa (az mint szokta) aytatossan azokat, és midőn ebben az aytatosságban, mint az Méhecbke az ő edes mézében úszdogál, ne feleltkezzék el én rolam-is CHRISTVSban jó akaró szolgáljárúl. Algya Isten Nagyságodat minden Lelki és Testi boldog és szerencsés állapattal. Kőlt Kís Martonban; Boldogb aszszony SZÜZ MARIANAK Magyar Országának PATRONÁjának fogantatása (ugy-mint Karácson Havának 8.) napján.

M. DC. XXVIII.

esztendőben.

AZ KERESZTYEN OLVASOHOZ ELEOL JARO BESZED.

Szent David Király az ő Sóltárának 65. részében elmélkedvén és álmélkodván az Istennek az ő Lelkével közlött sok és szép javairól el nem titkolhatván gerjedező szivének lángolását és égését imígyen kiált fel:

Jöjjetek él és hallyátok meg minnyájan valakik félitek az Urat, és meg beszéllem miket chelekedett az én Lelkemmél.

Melly Istennek chelekedetinek ugyan ott elő számlálván javait így ragyogtattya langodozo szivének szikráit: *Hozzája kiáltottam, ugy-*
mond

DEDICATORIA.

mond, a' *szájammal*, és *felmagasztaltam* a' *nyelvemmel*. Ha hamis-
ságra tekintettem az én *szivemben*
nem halgat meg az Ur. Holott
az Istennek három rendbéli aján-
dékját számlállya elől, az mint ma-
gyarázza e' helyt. eggy Doctör. El-
sőt az HITET, melly által meg ismer-
te, mind bűnös Lelkének rút és ve-
szedelmes állapotját, mind penig
ez nyavalyából, az meg-váltó Isten
által-való ki-szabadulását. Azért
mondgya: *Az én szájammal boz-
zája kiáltottam.* Mert ugyan-is
Szent Pál Apostol mondása-ként,
mi-képpen hihattrák segítségül az
kiben nem hisznek?

Bellar.
Psal. 63.

Rom. 10.

Második Isten ajándékját mond-
gya lennyi: Az meg nevezet el-
vőtt jóért való Hálá adásnak és Iste-
nyi dichéretnek malasztyát. Azért
veti utánna: *Fel magasztaltam*
ügymond *ötet az én nyelvemmel.*
hogy, tudnia illik, ekképpen több

DEDICATŐRIA.

Jóknak el vételéreis, mellyek nélkül szű ölködött kézférené Lelkét.

Harmadik javát nevezi Elme világosító Isten fényességének: melly-által azt-is meg ősmerte, hogy az bűn akadályt teheszen az Imádságban; bár egyéb-ként az hitnek ajándékjával felekesétettve lenne-is az Lélek, jelenti ezt amaz igékkel: *Ha hamiságra tekintetem az en szivemben, meg nem balgat az Ur.* Mivel azért ez három el vőtt ajándék által azon volt, hogy az bűnt minden képpen el távoztassa, minemő több Istennek ajandekit-is vette legyen, mellyek nélkül még szű ölködött: és utólyára mit reméni még az más Világon-is, azokat-is másuttól számlálván így ébreszti Isteni

Psal.

102.

háláadásra magát. Aldgyad én,

Lelkem az Urat: és mindennek a' mik bennem vannak, az ő szent Nevét.

Ald-

DEDICATORIA

Aldgyad lelkem az Urat : és el ne
 felyched semmi adományit. Ki meg
 kegyelmez minden hamisságidnak :
 ki meg gyógyéttya minden betegségi-
 det. Ki meg szabadéttya veszede-
 lemből életedet : ki téged irgalmas-
 sággal és könyörületességekkel koro-
 náz. Ki lé-tölti jókkal kívánsá-
 godat : Melly mind két helyen
 szóll az meg igazúlandó és üd-
 vózúlandó Lelkeknek szüksé-
 ges Malasztirúl , mellyeket az
 Theologusok *Gratia Præveniens*-
 nek, *Cooperans*nak és *Efficax*nak hi-
 nak : Az az , Meg előző, Eggyüt-
 munkálkodó, és Foganatos ma-
 lasztnak neveznek ; Midőn, tudnia
 illik, leg előszer-is, az Isten az ő
 minden erdemünköt meg előző
 malasztyával serkengeti az Lelket,
 zörgetvén bűnös szívnek aytaján,
 és föl ébresztvén őtet, az eő álmos
 ágyából ; Az-után meg Világosét-

DEDICATORIA.

ván elméjét, meg ősmerteti véle az eő vétkében lévő undok és veszedelmes állapotját. Harmadszer, fel gerjesztvén akarattját-is, meg útáltattya és meg vetteti véle az bűnnek rútságát, és fel ékesésvén. szívet Jószágos chelekedeteknek mint valami szép Virágival, maga belé sz ll, mint Király Országában, holott le ülven országol, Tanét, vigasztalásokkal, próbákkal, chudálatos módokkal, mulatoz az Lélekkel; Valamig végtére ki-szó-létván öter ez árnyék Világból, és bé vivén az maga örömének dúchófséges házában, ott hervadhatatlan Koronát helyhez tet fejében. Ezeket az üdvófséges dolgokat, miképpen chelekedte legyen, mind Szent *Dáviddal* az Irgalmafságnak Istene, mind penig minden meg igazulandó és az igazságban végig meg maradandó Lélekkel, ez könyvechkének képei, és ezekről való el-

DEDICATORIA.

elmélkedések és imádságok, bévse-
gessen, Keresztyén olvasó, elődben
adgyák.

Mellyeket ha jól meg hánfz vetz
szívedben, leszen honnan könyör-
gened, ha még el nem vetted azo-
kat az Jókat. Ha penig rész sze-
rént el vetted, honnan hálát adnod.
Mellyeknek tellyesleges el-vételé-
re hogy készíthesd maga-
dat szívem szerént ki-
vánom.

ARMA ET INSIGNIA
REGNI HUNGARIÆ.

ANNO

M. DC. XXIX.

Dichőség Atyának, és
Fiúnak, és szent Lélek H-
tennek.

Miképpen kezdetben va-
la, most és mind örökkén
örökké. Amen.

KEOVETKEZNEK
AZ
Elmélkedések
Es
Könyörgések.

Pone me ut Signaculum

✠
JESVS NAZARE-
NVS REX IV-
DÆORVM.

AZ mi szeretetünk az mi terbünk; azt
minnyájan az fölerül nagy erő-szak-
kal fel emellyük; és miys attól hamar Mienny-
ben vitetünk.

Augustinus.

ELSEO ELMEL- KEDÉS.

Az első szivről az az, Az
mi Vrunk Kristus Iesusnak lan-
gozo szivéről.

I. P U N T.

 Lmélkedgyél én lel-
kem, a' te üdvözítő Jesu-
sodnak, mind az eő men-
nyei Attyához, s-mind te hozzád va-
ló buzgó szeretetéről: melly szeretet
soba meg nem hűlt azeő szivében, ha-
nem szüntelen égett és langozott.

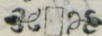
II. P U N T.

Gondollyad, hogy az szeretet
szüzénektulaydonsága az, hogy né chak

maga verekedgyékfel; de a' szivetés, melyben tatáltatik, magával fel emel-lye. Azért a' te üdvözítő Jéhusod szivénekis tüze, az ő szivét, szüntelen az ő szent Attya előtt függesztve tartotta mennyekben.

III. PUNT.

Vedd eszedbe aztis, hogy a' mi szivünknekis hasonlo tüzzel kellett volna lángozni, ha az mi első Atyánkban meg nem alutt volna: és azután mikor a' még válto Jéhusnak tüzes szivétől uyobbán meg-elevenítetett meg nem óltatott volna. Annakáért közel járulván én lelkem, a' Jéhusnak tüzes szivéhez, öleld-által azt, hogy vele együtt felemeltesse mennyekben.

Könyörgés.

RAM JESUS Kri-
stus, ki ezt a' te szivednek
langodozó képét a' té-
ged szerető szíveknek
felgyúlasztására ki-formáltattad:
és ez-után a' mi bűnös szívünkne-
kis, mind az cő meg-igazulása-előt-
lévő undokfágát, s' mind a' meg-
igazulás-után-való szépségét, és
drágalátos állapottyát ki-ábráztat-
tad: Kérem azon felfégedet; ger-
jeszse-fel szereteted azén hidegh
szívemnek-is el-alutt tűzét én-ben-
nem; hogy úyobban mégh-eleve-
nedvén, és fel-lobbanván, lehessék
azok-közöt, kiket nem kichiny szí-
vem fájdalmával iszemlélek e' jelen-
való képben, hogy olly buzgófago-
sán ölelik és apolgattyák a' te ből-
dgoságos tűzettel égó szivedet,
hogy ugyan vele-együtt fel láttat-
nak emeltetni mennyekbe. Oh

J E S U S, eleven-tűznek élesztője,
 vallyon s-mikor leszén ez a' buz-
 góság én-bennem. ? mikor szárad-
 meg tellyességesén én bennem,
 az én bűnös szívemnek reves, és
 még-poshatt nedvessége ? Oh
 drágalatos szép J E S U S, engedd e'
 végre nékem, a' következő szí-
 veknek, és ezekkel egyyűt az én ün-
 dok szívemnek-is még-igazulása-
 nak rendit és módgyát érténem,
 és érzenem : hogy ez-után én-is,
 a' te ingyen-adandó és minden er-
 demet még-előző malasztodnak
 tűzét, jószágos chélekedetekkel táp-
 lálhassam s-nevelhessem szívem-
 ben, Amen.

M I Atyánk, ki vagy mennyekben,
 szentelteffék te neved. Jűjñ te
 országod. Légyen te akaratod, mi-
 képpen menyben, azonképpen föl-
 dñ-is. Mi kenyérűnket minden-
 napiat adgyad nekűnk ma. Es bo-
 cháfűd-

Elmélkedések és könyörgések. 9

chásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miképpen mi-is-meg-bochárunk ellenünk vétetteknek. Es ne vigy minket kísértetbe. De szabadíh az gonosztúl, Amen.

Eüdvöz légy MARIA, malasztal tel-
lyes, Ur vagy on te-veled, te vagy-
áldott aszszonyállatoknak közöt-
te, és áldott te méhednek gyümöl-
che Jesvs Christus : Aszszonyunk
szűz Maria, Istennek szent Anyja,
imádggy mí érettünk bűnösökért,
most, és halálunknak oráján,
Amen.

Iesus Urunk Szivéről.

CHyalárd világh nagy színt mutat
 Alnakfágot el reyt s' buytat
 Ne higgy szép beszédinek.
 Hogy éz hálót el kerüllyed
 CHRISTVS béu kegyelmét kérjed
 Nem lész préda lesjnek.

M A S O D I K E L -

M E L K E D E S.

Az második szívnek képéről; az az A' bűnnel még-terheltetett szívnek nyavalyás állapotáról.

I. P U N T.

 Ondólyad meg én lelkem, a' bűnnel meg-terheltetett szívnek nyavalyás-voltát; mellyet nem különbben, mint valami még-szállót várat, környül-vévén az eő kegyetlen ellenségi, az Eordög, a' Világ és a' Test, minden felől ostromolják, és tellyeségesen el akarják silyyeztetni.

II. P U N T.

Gondollyad mindazáltal, az Isten Angyalinak-is, mint hiúségcs, és erős Vár-örzöknek, körülötte-való szorgalmatosságát; mellyek, e drága reájok bizott knichet, az emberi lelket, nem engednék semmiképpen kezek közül

ki-ereszteni. Azért valamint amà
fertelmes ellenségek alá ; ugy ezek a'
boldog lelkek fel igyekézik vonni őtet.

III. P V N T.

Gondolhátod itt, én lelkem, mely
keserves, és kemény szorongatásban
lehesen ez ilyen lélek : melly, bár az ő
külső ellenségitől alá ne vonyatsnék-is :
mindazáltal az ő belső romlando-
ságának súlyosságátúl , azon-kivől-is
inkább alá nyomódnék , hogy-sem fel-
verdődnek. Azért mi szükséges oh én
lelkem : hanem hogy kérjed segítségül
a' mindēható Istennek erejét ; nyújtsa
néked segedelmes karját mennyekből.

Könyörgés.

EN Uram , s-en Iste-
nem, minémő nagy külömb-
séget és ellenkezést szemlélek e' mi
jelen-való szívünk képe között ?
Amazt ölelgetik és ápolgattyák a'
téged-szerető hivek : ezt pedig
szorongattyák és foytogattyák az ő
vér-

vér-szopó ellensége. Amaz-után fel
 igyekeznek emelkedni a' te szerel-
 mes szentid : emezt, ha lehetne,
 még a' menybéli Angyalidnak ke-
 zei közül is ki tekernék az kegyet-
 len ellenkező állatok. S-meggyek
 Uram, ha megh nem segéted nya-
 valyás szívemet? mely bár illyen-
 erőszakkal, ily hatalmas kilső ellen-
 ségektől ne ostromoltátnék-is, és
 onnan-föllyúl alá ne rángattatnék:
 mindazáltal, bűneinek belső nehéz
 volta miatt, azon-kiuól is elégendő
 súllyal, és le-vonyó terhe volna ma-
 gának. Könyörgök azért Uram,
 JESVS, a' te bűnös szolgáddal Da-
 viddal : *Tiszta szívvel teremch ben-
 nem Jsten: és igaz lelket ügyech belső
 részeimben.* Hogy ez-után mond-
 hassam ugyan ezen penitencia-rar-
 tó bűnösséddel : *El szakasztott ad
 az én köteleimet : néked áldozom,
 dichiretnék áldozattyaival. Amen.*
 Mi Atyánk, &c. Udvöz-légy, Maria, &c.

*Psal. 50.
 v. 12.*

*Psal. 118
 v. 16.*

Iesus szív aytaján zörget
 Halgat és titkon fűlelget
 Az szív feleletire.
 Kelly fel és nisd meg aytodat
 Készülly s' ékesich magadat
 Mátkád jövetelire.

HAR-

HARMADIK ELMELKEDES.

A' harmadik szíunek képéről, az az, az Istennek megelőző, vagy serkengető malasztyáról.

I. P V N T.

Gondolkodgyál, én lelkem, mi-keppen látván a' te gondviselő édes Jstened, veszedelmes, és magad üdvösségére gondviséletlen állapotodat; könyörülvén raytad, az ed ingyen-adot, és minden érdemedet megelőző Malasztyát nyújtotta néked, zörgetvén az te szívednek bé-zárlott aytaján.

II. P V N T.

Emlekezzél róla, hány-szer varakoztattad lelki aytód-előtt a' te kegyes Jstenedet: meg-vetvén, avagy süketiségre vévén az ő édes zörgetését,

és üdvösségedre néző serkengetést?
 Melly dolgon bogyinkabb fáyon szí-
 ved.

III. PONT.

Cant. 5.
 v. 7.

Gondollyad im-ez kegyes szózatit,
 mellyekkel téged serkengetett: Nyisd-
 még nekem én húgom, én szere-
 tőm, én galambom, én szeplőtele-
 nem, mert rakva a' fejem harmat-
 tal; és a' fodorétott hajam, éycli
 chepekkel. Melly draga igéket, te
 mindazáltal sikestégre vévén, aytód
 előtt állattad az te lelki jegyesedet,
 mondván néky amaz púba Menyasz-
 szónyal: Le verettem köntősemet,
 mint öltözzem abba? Még mostam
 a' lábaimat: mint mochkollyam,
 meghazokat? Keseregven azért
 ez illy kemény szíveden,
 mond:

Cant. 5.
 v. 3.

Könyörgés.

MAgasztald az Urat.
 én lelkem, mert könyörű-
 letessen bánt té veled:
 az ő ingyen adott, és minden ér-
 demedet még előző Malaztyát
 közölvén té veled: az az, sok szép
 belső sugallásokkal és kegyes fer-
 kengerésekkel, nem külömben,
 mint valami zörgetésekkel, ébrezt-
 vén a' te bűnben heverő és elalutt
 szívedet? Mely zörgetések mi-
 néztek egyébre, hanem, hogy ama
 három dühös és kegyetlen Ellen-
 ségidnek a' Testnek, Világnak, Eor-
 dőgnak kezekből kivévén, magá-
 nak lelki mátkául jegyzene téged?
 Tudni illik, nem külömb szózatok-
 kal híván téged, a' mint amaz lelki
 Menyasszony a' Salamon éneké-
 ben: *Nyisd meg nekem én hűgom, én*
szeretöm, én galambom, én széplőtele-
nem: mert rakva a' fejem baráttal;
 és az

Cant. 5.

v. 2.

és az én fodorétott bajam éyeli cse-
pekkel. Oh minden méznek édeslé-
gét mért győző édes szó? S-kinnek
nem lágyéthatnák meg kemény
szívét, ezek az kegyes igék? Kinek?
Tudni illik néked, én szívem: ki az
megnevezetrest és púha Menyasz-
szonnyal, tünyságnak belső
ágyas házából hasonló képpen fe-
leltél a' te mennyei Jegyesednek,
 Cant. 5. mondván: *Le vetettem köntőfemet,*
 v. 3. *mint öltözzem abba? megh mostam a'*
lábaimat, mint mochkollyam megh
azokat? Ah kegyetlen felelet? En-
vóltam Uram J E S U S, én, ez a' púha
és háláadatlan Menyasszony; ki
nem egyszer, hanem sokszor, ki re-
keztettem felségedet lelki házam-
nak szobájában: En a' ki annyiszor
még vetettem a' te drágalátos sug-
allásodat, siketfégre vettem szép in-
réfédet. De miért? Ah, mindenkor
marczona és semmire-kellő dolgo-
kért. Mert ugyan-is, michoda ok,
 Uram,

Uram, ez: Le vetettem köntősemet,
még mostam lábaimat, azért nem
kelhetek fel hogy még nyissam.
Marczona és semmire kellő ment-
ségek ezek. Kérlek, Uram J E S U S,
ne engedd beñem az után ez Istentelenséget: hanem adgy olly rés
fül-hallomást, hogy halván csak
leg-kissebb zördetésedet-is lelki ay-
tómon, futamodgyam amaz te
gyermek szolgáddal, Samuvellel: és
mondgyá: Szoly Uram, mert ballya

az te szolgád.

Amen.

1. Reg. 3.
v. 10

ELégh JESVS meg sebhettél
 Elégh mert mind által vertél
 Már tűzes nyilaiddal.
 Távól jár itt a' bújaság
 Mert a' mennyei kívánság
 Egh nagy lángolásokkal.

NEGYEDIK EL- MÉLKEDÉS.

A'negyedik szívnek képé-
ről: az az, Az Isten Malaiz-
tyának foghatóflágáról.

I. P Ü N T.

Elmélkedgyél, és almélkodgyál
én lelkem, a' te Menybéli Iste-
nednek körülötted való bosz-
szú, és áthatatos türeséről? kit mi-
nek-utánna sok zörgetésére, és aytód
előt való varakozására, bé nem bo-
chátottál volna; ugyanbatott volna
veled mint az fön-meg nevezett lel-
ki puha Menyaszszonnyal; tudni illik
el múltván aytód elől, el hadna tége-
gedis. De nem mivelte azt te veled.

II. P Ü N T.

Gondollyad azért, mi képpen che-
lekedett veled? Ki vévén az ő Irgal-
masságának tegzéboi szeretetinek tü-
zes nyilait, lövöldözni kezdette szí-
ved-

vednek kemény kő-falait, (az mint ez szívnék képe mutattya) és mind addig lövöldözte, valamig még járván azokat még rontaná, és még bődültatná magának. Obszeretet?

III. PONT.

Fontold meg itt már, én lelkem, mivel tartozol e' jóért a' te mennyei Jegyesednek? Mivel? hanem ugyan azon sziveddel; mellyet másut, ugyan kérveis kívánt tőled, mondván:

Prverb
23. v. 26

Fiam, add nékem a' te
szivedet.

Könyörgés.

Emlétem Uram JESVS,
 és nem kichíny szívem ret-
 tegésével-is fontolom az
 imént nevezett rest Menyasz-
 szonnak büntetését ; ki mi-
 dőn meg nem nyitná , kegyes
 zórgetésedre , lelki szobájá-
 nak aytáját , el múlván föl-
 léged aytaja elől , el hagyád
 őtet. És noha az után fel kel-
 ne , és még nyitná , de immár ott
 nem lólné : Keresne , de ugyan
 fel nem találna ; kiáltana , de
 semmiképpen tőled szózatot nem
 venne. A' mint hogy erről ,
 maga keservesén panaszkodik ,
 mondván.: *Fel kelék hogy megnyit-* Cant. 5.
nám az én szerelmesemnek ; ő pe- v. 5.
digh el tért valá , és elébb ment va-
la ; keresém és nem találam őtet ,
 B 2 *hiván*

hivám és nem félele nekem. S-ha-
 nyyszer érdemlettem én, Uram,
 JESVS, ezen büntetést, ha érde-
 mem szzerint chelekedtél volna
 velem? Sőt Uram JESVS, én volt-
 tam ez a' kegyetlen Menyaszfo-
 ny, a' ki annyiszor ki rekeztettem,
 fölségedet. De te, oh minden-
 bál-adásra méltó irgalmasságh;
 nem csak el nem hadtál engem;
 de annak felette még szálván, mint
 valami várat, lelkemet, mind ad-
 dig lövöldözted szent szereteted-
 nek tűzes nyilaival, valamíg még
 járnád, és meg hódultatnád mag-
 adnak. Erzem, Uram JESVS, érzem
 nyilaidnak sebeit. Még adtam,
 magamat. Tavúl ez-után én tö-
 lem tisztátalan *Venusnak* fertel-
 mes nyilai Tavúl undok *Cupidó-
 nak* aralmas Tegze. Te lélsz ez
 után én *Jesufom*, az én szerelmem.
 Te-néked léssen ez után az én fzi-
 vem, szereteted nyilainak fel tött

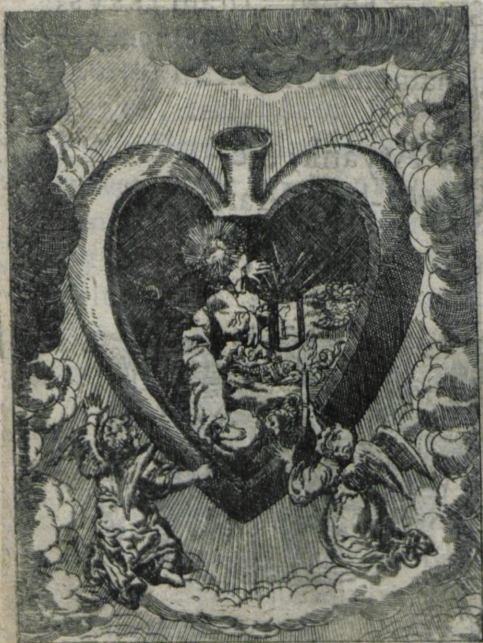
Tárgya. Ebben, Uram JESVS,
a' kívánságban kívánok élnem, és
mèghalnom. Amen.

Mi-Atyánk, &c.
Vdvöz-légy Maria, &c.

B 3

Midon

Midőn járod lámpásokkal
 Nézegetvén világoddal
 A' bűnnel meg tölt szívet.
 Jay ki sok rúttságot ralálsz,
 Mi előtt megli seprőt chinálsz
 Hogy hánd a, Pokol mivét.

Otődik

EOT EODIK EL- MELKEDES.

Az ötödik szívnek képé-
ről : az az, Az Isteni Malaszt-
nak még világosításárúl.

I. P V N T.

Gondollyad már, én lelkem, a
te szivednek még-igazulása
előt való iszonyú állapotját :
mely (az mint ez ielen való szívnek
képében látod) minden dögletes és
szörnyű állatoknak, kigyóknak, békák-
nak, Skorpioknak és Sárkányoknak te-
nyésző helye és kietlen barlangja volt.

II. P V N T.

Elmélkedgyél, ezeknek a' fertelmes álla-
toknak példázattyonkon: mellyek négye-
bel, hanem a' te fertelmes elétednek kü-
lömb- külömbféle iszonyú vétkei; Ke-
vélységednek Sárkányi, Haragosságo-
nak Skorpioi. Hízékedésednek gyjai,
Alnokságidnak kigyoi, s' egyéb fajtálá-
ságidnak bestiái. Kiknek, te engedvé-
n

és kedveskedvén, mit chelekettél, egyebet, hanem, a' mint Ezechiél Prophetánál amáz Izraél fiai, az undok chüszó mászó állatoknak képei előtt áldoztal?

III. P V N T.

Gondold meg én lelkem, hogy minnek-előtte meg világosította tenéked az Isten, az ő Isteni malasztyának világosító lámpásával, ezeket az undok és mérges állatokat, úgy bevertél közzöttök. mint egy sötét és kietlen erdőben út a el vesztet, és éyel bűdosó ember; ki találkozáván bé menni egy üreges, kigyókkal, békákkal meg rakott kősziklának oldalába; holot nem látván semmit a' sötétben, levetvén nyakából táskáját, s-feje alá helheztevé, lefekünnék, és nagy édesdeden alunnék. Kihez ha azonban valaki bé menne egy egő lámpással, és álmából fel rázván, a' körülötte való fel s-alá mászkáló és chüszó mérges állatokat meg mutatná: nagy hamarsággal fel szépelkedvén, czuláját bölna ala-

chap-

chapván, szerelmes Kalánzát követ-
né nagy bálá-adással. Vgy lévén à te
dolgodis, hasonló képpen chelekedett
veled az Isten; kit méltó hogy kövesz
böltodig minden báláadással, mond-
van:

Könyörgés.

S-michoda olly nagy
drága és temérdek kinchet
alitottál, Vram, helhezterve
lenni az én szivemnek tárházában,
hogy ezt olly igen kellett os-trom-
lanod? hogy mindaddig sem szün-
tél meg ezt az te szeretetednek nyi-
laival lövöldözni, valamig meg
nem vennéd, és meg nem hódol-
tatnád magadnak? Ah Uram JESVS?
S-ezek voltaké azok a' gazdagfá-
gok, mellyeket szemlél fölséged,
és énnékem is meg adot látnom az
te Isteni fényességednek elme vila-
gosító lámpásánál? Ah átkozot
kinch! Engem vesztet gazdagfág!

Ezech.
4. v. 10.

1. Cor. 3.
v. 16.

Ezek voltak, Uram, az én veszedelmekre be gyújtótt kinchek; melyeket a' pokol-béli kinnak soh- meg nem emésztrő rosdája örökké ragot volna, ha velem még nem ősmertette volna felféged. Szemlélem Uram JESVS, és irtózo mis őket. Vészem eszembe, bé tellyesítve leñi az én szívemben *Ezechiel* Profétának ama' látását, kinek felféged mutara egy Templomot, melyben a' falán sok chűszó máfzó állatok, és előttök az Izraél fiainak hetven vénei, kinek kinek illattal fűstölgo teméinyező lévén kezében, áldozatot tésznek vala az undokságos képeknek. Ez vólt, Uram JESVS, az én még ferteztetett lelki templomó, az én szívem melynek felféged téplomának kellett volna leñi; amà szent Apostolod mondása-ként: *Nē tudgyatoké, hogy Jsten Temploma vattok, és az Jstē lelke lakik bennetek?* Melly szent Templomodot, én meg ferteztetvén sok chűszó

chufzó mászó undok és fertelmes
állatoknak képei-által: Kevélységé-
nek Sárkányi által-Haragtartásom-
nak mérges Skorpiói által, Alnok-
fágomnak kigyói által, több fertel-
meségimnek fajtalan bestiái által:
mellyeket szenvedvén szivembé, és
engedvén-is nekik, mit miveltem
Uram egyebet? hané áldoztam né-
kik. Aldot légy, Uram JESVS, ki mint
Ezechiel Profétának a' Templom-
béli undokfágot, ugy nekem-is, az
én lelki Templomomnak éktelen-
séget, engéted látnom. Könyörgők
álázatosan Isteni méltóságodnak,
engedgy már arra-való erőt-is és
malasztot, hogy hányhaslam ki fzi-
vemből ezeket az ochmányfágokat;
ne legyenek nagyobb kárhoztatá-
somra, ha csak még ismérlem, és ki
nem seprems-ki nem rekesztem
magamból azokat, Amen.:

Mi-Atyánk, &c.

Udvóz légy Maria, &c.

Oh ből-

OH bõldogh szívnek Cellája
 Kit a' menyországh Királya
 Seper maga kezével.
 Edes gyermek bátran seperd
 A' rút férget tapodd s' ki verd
 Rettench színed fényével.

HATO-

HATODIK ELMELKEDES.

A' hatodik szívnek képéről: az az, Az Istennek Megtisztogató Malasztjáról.

I. P V N T.

VEdd eszedbe, én lelkem, hogy keveset, vagy semmit né használt volna, hogy ha csak az Istennek elme vilagosító Malasztja által meg ösmerted volna bűneidnek iszonyú bestiáit szívedben, ha továbbá akaratodat is az Istennek Malasztja fel nem gerjeztette volna azoknak megvetésére, és meg-utálására, melyet mivel hogy meg mivel.

II. P V N T.

Jutasd tehát immár eszedbe, én lelkem, mint s-hogy erzetted magadat, mikor ez az Istennek malasztja bűneidnek meg utálására, és siratására
fel

Isai. 23.
v. 16.

felindította szívedet; Miképpen a-
maz parázna asz szonyállatként, ki-
ről emlekezik Jsaias Propbeta, mond-
van: Vedd elő a' czitarát, te el feley-
tetett kurva: jól énekelly, gyakor-
lyad az éneket, hogy emlekezetben
légy. Ugy, mondám, te is kezdedben vé-
vén szívednek czitaráját, fel járván
lelki és testi érzékenységidnek városát,
keserves búroknek pengésével, az az,
bűneidnek faydalmával, sirásával, és
penitentiartartásával könyörgöttél, és
mint egy kedves éneket tettél az te
mennyei Jegyesed füleiben; kinél pa-
ráznaságod miatfeledékségekben estél
völt. Emlekezzél róla, melly nagy lelki
faydalmad volt azon, hogy ezt az ré-
gi szépséget a' JESVST, olly későre
ismerted még? Melly nagy buzgóssággal
ellene mondottál minden testi riút se-
retőidnek? Melly nagy sirással még
gyóntad minden vétkeidet? Melly erős
fogadást töttél jövőendő életednek még
jobbulásárául? Melly igazán minden
elég

elég tételre adtad magadat ? Es
ezeket azért mivelted fő-képpen, mi-
vel láttad, hogy az véghetetlen tekel-
letesség ellen, (melly az JSTEN), volta-
nak mindezek.

III. PONT.

Jsmérd még itt, én lelkem, ezt a'
veled illy jó-tévő Jsten Malasztyának
erejét, és drágalátos-voltát: ki ezt a'
chodálatos változást szerzette szí-
vedbe, hogy azt, a' mit az előt gono-
szúl olly igen szeretnél, olly hamar, an-
nyára meg utálnád és meg vetnéd?

Könyörögj azon ő szent felségének,
hogy ezen szent Malasztyát ne-
vellye szivedben.

Könyörgés.

AH én, szívemnek
 ifzonyú undoksága? S'volté
 valaha a' föld kerekfégén,
 olly szörnyű állatokkal még rakott
 dögös barlang, mint az én szívem-
 nek hayléka? S-illyén undokságok-
 kal kellett-é én lelkem, kedvesked-
 ned a' mennyei jegyesnek? a' drá-
 galatos szép Jesvsnak? az régi szép-
August ségnek? Ah J E S V S, régi szépség!
in Conf. S-melly kéfőre ismertelek meg té-
 gedet! melly kéfőre szerettelek!
 En vólnék Uram, az a' parázna Afz-
 fzony kiról szól *Isaias* Propheta,
 mondvan: *Uedd elő a' czitarát, te*
Isai. 23. *el felejtetett kurva: jól énekelly, gya-*
v. 16. *korlyad az éneket, hogy emlékezetben*
 légy. Im Uram JESVS az te szent Pro-
 phetád intése szerint, kezemben
 vettem szívemnek czitaráját, föl
 jártam lelki érzékenységemnek va-
 rósát, és piaczit, föl tatáltam sok
 un-

undokfágos vétkeimnek (melly-
ekkel Uram JESVS, tőled el fa-
júlván, , fajtalan. szerelmefek
után mentem volt) nyomdokit.
Ah én életem, , és én gyönyörű-
ségem! Szánom-bánom, ,tellyes
szívemmel és tellyes lelkemmel
minden vétkeimet: látván hogy
a' te véghetetlen jó voltod, szép-
séged, és minden tekélletességed
ellen vannak mind ezek. Uram,
JESVS CHRISTVS, bár pokol
ne vólnais, , avagy ma semmivé
tennédis azt, de ugyan szánnám,
bánnam, , a' mint hogy valófá-
gos képpen szánom és bánomis,
és minden éltig mig tengetem,
életemet, , szánni és bánni fogom
minden erőmből, minden-nemő
vétkeimet. Remélvén eggyüt,
Irgalmaasságodból ígért bochána-
todat. Kész vagyok, Uram, , a'
te székedben ülő Egyházi Papod
előtt, kinek az bűnnek meg-öl-
C dáfá-

dására hatalmat adtal, ez ígékkel:
Joan. 20 Vegyétek a' szent Lelket, a' kiknek
v. 22. bűneket meg bochyáttjátok, meg bo-
 cháttatnak nekik. Meggyónom a-
 zokat, s-nem csak ezt Uram; de ha
 szűkség volna údvösségemre, és
 úgy kívánna felséged; az egész vi-
 lág előttis ki nyilatkoztatnám azo-
 kat szent *Agoston* Doctor szolgád-
 dal. E' mellett el-is tekélletem
 Uram *JESVS* magamban, hogy
 ez órától és szem pillántástól
 fogva szent *David* Királlyal meg
 jobbitom életemet mondván:
Psal. 76 Most kezdettem el; Továbbá vala-
v. 11. kinek valamivel tartozom, vagy
 hírében, vagy jószágban egy pun-
 tig, egy fillyérig, teherfégem sze-
 rint még fitezek. S-nem csak azok-
 nak még térítésére ajánlom ma-
 gamat, mellyekre igazság szerént
 kötelessnek érzem és itélem maga-
 mat: de annak-fölötte amaz Iste-
Luc. 19. nes *Zacheussal* hason-felét, józsa-
 gom-

HETEDIK ELMELKEDES.

A' hetedik szívnek képéről, az az ; Az Istennek megigazító, avagy még szentelő malasztjáról.

I. P V N T.

V Edd eszedbe, én lelkem, mely sok dolog kívántatott a' te még igazulásodra : Nem volt elég, hogy az Istennek serkengető, és minden jó chelekedetedet megelőző Malasztja, bűnödnek álmából fel ébresztene, zörgetvén Lelkednek aytaján ; sem az, hogy az után-is kemény szivedet szeretetinek nyilaival lövöldözné míg azt még b'hatna ; sem hogy megvilagosítaná, meg sóprené : de ennek-felette az ő szent Isopjánakis élő vizével meg szentelné őtet.

II. P V N T.

Gondollyad, hogy nem különbben

chelekedett itt veled az Isten, mint a' meg' ferteztetet Templommal szoktak chelekedni; mellyet, tyobbán meg szentelvén, meg engeztelnek az Istennek: Szintē ugy téged-is kit eleintén Templomúl választot völt magának az Isten, meg szentelvén a' szent Kereszt-ségnek vizében, most megint vólólag meg ferteztetett, meg szentel.

III. PUNT.

Juttasd itt eszedbe Judas Machabeus chelekedetét, mellyet tartott a' másodszor meg szentelt Istennek házában és oltárában, mellyeket a' Pógányok meg ferteztettek volt: I. Meg szaggatta rubáját nagy jaygatással. II. El-hányatta a' meg ferteztetet Oltár köveit, és az egész Templomot meg tisztogattatta. III. Aldozatokat tőtt az Istennek. Ugyteis, I. Szaggasd meg szívednek rubáját, az előbbeni képbén meg mutatott töredelmességgel, keserveffen siratván esetedet. II. Ronchd meg és händ-ki szívedből vak-

HETEDIK ELMELKEDÉS.

A' hetedik szívnek képéről, az az : Az Istennek megigazító, avagy még szentelő malasztyáról.

I. P V N T.

V Edd eszedbe, én lelkem, melly sok dolog kívántatott a' te még igazulásodra : Nem volt elég, hogy az Istennek serkentő, és minden jó chelekedetedet megelőző Malasztya, bűnődnek álmából fel ébresztene, zörgetvén Lelkednek aytáján; sem az, hogy az után-is kemény szivedet szeretetinek nyilaival lövöldözné míg azt még b'atna; sem hogy megvilagosítaná, meg sóprené: de ennek-felette az ő szent Ifjopjánakis élő vizével meg szentelné őtet.

II. P V N T.

Gondollyad, hogy nem különben

cbelekedett itt veled az Isten, mint a' meg' ferteztetet Templommal szoktak cbelekedni; mellyet, nyobban meg szentelvén, meg engeztelnek az Istennek: Szintē ugy tege-d-is kit eleinten Templomul választot volt magának az Isten, meg szentelvén a' szent Kereszt-ségnek vizében, most megint vólág meg ferteztetett, meg szentel.

III. PUNT.

Juttasd itt eszedbe Judas Machabeus cbelekedetit, mellyet tartott a' másodszor meg szentelt Istennek házában és oltárában, mellyeket a' Pogányok meg ferteztettek volt: I. Meg szaggatta rubáját nagy jaygatással. II. El-hányatta a' meg ferteztetet Oltár köveit, és az egész Templomot meg tisztogattatta. III. Aldozatokat tött az Istennek. Ugyteis, I. Szaggasd meg szivednek rubáját, az előbbeni képen meg mutatott töredelmességgel, keservessen siratván esetedet. II. Ronchd meg és bánd-ki szivedből vak-

vakmerő szivednek kemény kőveit,
az Istennek lágy és kegyes paranchor-
latinak megtartása által. III. Buz-
gó áitatosfagnak és báladásnak áldo-
zattyát áldozzad az Istennek.

Könyörgés.

Eontózz meg Uram Jfóppal en- Psal. 50
gem, és meg tisztúlok ; moß v.
meg engem és a' hónál-is feje-
rebb leszek. Így könyörög vala szent
Dávid az ő bűneiért. Ugy könyör-
gók, Uram J E S V S, en-is. Eontózz
meg engem-is, a' te mennyei szé-
kedből, ki folyó vizednek Ifópjá-
val, és meg tisztúlok : Mosogás Apoc. 1.
meg a' te élő kúradnak vizével, és a' Ioan. 4.
hónál-is fejérebbe leszek. Hinch v. 14.
meg, Uram és mosogás még a'
szent Isteni malasztodnak (mel-
lyet e' szivnek képeben szemlélek)
nedvefféggével ; Mosogás még,
hinch még, tellyéfféggel ásztas
még, Uram, ez szent Vizzel, hadd

ne maradgyon az előbbenyi undokfágos bestiáknak leg kissebb rútfágais szivemben. Látod, Vram J E S V S, ki vannak terjesztve lelkem széleffégének minden részei, várva nagy szomiusággal ez szent Vizednek nedveffégét; nem külömben, mint az szárazságtúl még repedezett föld, az égi esőt. Ugy, Uram, *Az én lelkem is mint a' viz nélkül való föld előtted.* Engedd ez áldot viz által, az én még ferteztetett lelki Templomom ujjónnam még szentelteffék felségednek; engedgyed, Uram J E S V S, amà Iambor *Judas Machabeussal*, ez áldott még szentelésnek idején, még szaggatnom siralmas töredelméffég által, szivemnek ruháját; Szent parancholatidnak kegyes megtartása által, kemény szivbéli vakmerőffégemnek ki hánnom kőveit; és aitatosságomnak s-hála-adásomnak áldoznom áldozatit fel-

Psalm.

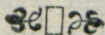
142.

v. 6.

felfégednek. Es mivel az egyszer
még szentelt Templombannis, ti-
lalmas az után valami világi mún-
kában foglalatoskodnj, engedd
azt-is Vram JESVS, soha benne
egyebet ne chelekedgyem, hanem,
chak a' mi a' te szent munkádra
néz. Ugyan e' végre kérem. Iste-
ni malasztodnak álhatatoságát-is
szivembe, melly által, szűnetlen.
Uram bennem lakozván, lehets
én nékem. Ő *Melchisedech* rendi
szérent való örökké még maradan-
dó Pap mind Aldozőm, s-mind
Aldozatom. En pedig néked, az
szent Templomban, ezen szentfé-
ges áldozatnak idején szolgálván
a' te végheterlen érdemedből ré-
szefülhessek. Amen.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvöz-légy Maria, &c.

EZ szép kútak hadd folyjanak
 JEsvs, s' szívbe, 'churogjanak
 Malasztodbol patakok.
 Kivel lelkek ki tisztulván,
 S' bűnekből megh szabadulván,
 Eorúlnak az Angyalok.

NYOLCZADIK ELMELKEDES.

A' nyolczadik szívnek ké-
péről; az-az, A' Isteni még-szen-
telő Malasztanak bévfogésb vi-
zéről.

I. P U N T.

Gondollyad, én lelkem, hogy
noba a' még szentelő Ma-
laszt, minden halálos bün-
től meg tisztogattya a' lelket, és ezért
érdemlett örökké való kintőlis fölza-
badéttya azt : mindazáltal ugyan-
azon Malasztal együtt gyakorta ma-
radnak ideig-szenvedendő kinok-is;
maradhatnak bochánandó vétkeknek
mochkai-is, és ezekért érdemlett idő-
szerént való szenvedések-is, vagy itt,
vagy a' Purgatoriomban.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy noba efféle bochá-
nandó vétkek meg nem ölik a' lelket;
sem

sem ugymeg nem undokittyák, mint a' kárbozattaknak lelkeit: mindazáltal ugyan meg rutittyák, ugyan-nyira, hogy sokkal ritább ez ilyen-leleknek képe az Jsten előtt, hogy sem mint valami rühes és fekélyes ember teste: feketébb, hogy sem mint az Szerechennek tésti és kilső szine.

III. P V N T.

Gondollyad szent Agoston. Dóktornak, az bochánando bűnről való mondását; Ki azt tanította, hogy nem volna szabad egy bochánando büntis chelekedni, (ugymint, egy bázugságotis mondani) az kárbozot leleknek ki szabadulásokért-is. Melly tanítás fundáltatik amaz szent Pal Apostol mondásán, hol tiltja egy általlýában, hogy, nem kelly gonoszt chelekedni hogy jó következék. Melly mondást hogy inkább elbidgy, én Lelkem, gondollyad az Jstennek effele kichiny, bűnökön, megh mutatott 2. Reg. 6 szörnyű baragját. Oza Papon, egy bir-

NYOLCZADIK

ELMELKEDES.

A' nyolczadik szívnek ké-
péről; az-az, A' Isteni még-szen-
telő Malasztnak bévf gesb vi-
zéről.

I. P U N T.

Gondollyad, én lelkem, hogy
noha a' még szentelő Ma-
laszt, minden halálos bün-
től meg tisztogattya a' lelket, és ezért
érdemlett örökké való kintőlis föl szá-
badéttya azt : mindazáltal ugyan
azon Malasztal együtt gyakorta ma-
radnak ideig-szenvedendő kinok-is;
maradhatnak bochánandó vétkeknek
mochkai-is, és ezekért érdemlett idő-
szerént való szenvedések-is, vagy itt,
vagy a' Purgatorionban.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy noha efféle bochá-
nandó vétkek meg nem ölik a' lelket;
sem

sem ugymeg nem undokittyák, mint
 a' kárhozáttaknak lelkeit : mindaz-
 által ugyan meg rutittyák, ugy an-
 nyira, hogy sokkal rútabb ez ilyen
 leleknek képe az Jsten előtt, hogy sem-
 mint valami rühes és fekélyes ember
 teste : feketébb, hogy sem mint az
 Szerechennek tésti és kilső szine.

III. P V N T.

Gondollyad szent Agoston. Do-
 ctornak, az bochánando bűnről való
 mondását ; Ki azt tanította, hogy
 nem volna szabad egy bochánando
 büntis chelekedni, (ugymint, egy ha-
 zugságotis mondani) az kárhozó
 lelkeknek kiszabadulásokért-is. Melly
 tanítás fundáltatik amaz szent Pal
 Apostol mondásán, hol tiltja egy ál-
 tallyában, hogy, nem kelly gonoszt che-
 lekedni hogy jó következzenek. Melly
 mondást hogy inkább elhídigy, én Lel-
 kem, gondollyad az Jstennek effele,
 kichiny, bűnökön, megh mutatott
 2. Reg. 6 szörnyű haragját. Oza Papon, egy
 bir-

vagy korommal bá kent test, mint
 efféle kis vétkekkel még fertezte-
 tett Lélek; Es noha kedvedből sem
 esnek ki, Uram Jsten; efféle kis
 fogyatkozásért az hivek, de azért
 ugyan nem különben. vannak
 előtted, mint valamelly Királynál,
 az ő, noha szerelmes, de fennyedé-
 kes, és mochkos Királyné mátká-
 ja. S-méltan-is Vram.: mert ha-
 nem szabad chyak egy kis bochá-
 nandó vétket-is szántszándékkal
 chelekednyi, bár az mint szöll szent
Agoston, mind az kárhozott lel-
 keket ki szabadét-hatna-is valaki.
 mivel, az mint előnkben adgya
 Szent *Pál*, és az igaz okoskodás-is
 arra tanét; Nem kelly gonoszt
 chelekednyi a'végre hogy jó követ-
 kezzék, menyivel inkább nem vól-
 na szabad ingyen efféle vétkekkel
 még undokitanyi magát az Lélek-
 nek. Innen van Vram Istenem,
 hogy efféle vétkekennis még mu-
 tat-

Aug.

tartad rettenetes haragodat. *Oza*
 Papot, még őled az frigy szekrény-
 nek vakmerő illetéseért, mikor in-
 gadozna, és még akarná tartanyí
 hogy le-ne esnék az szekérről. A-
 zon képpen egy Prophétadat az
 Oroszlyánnal még őleted egy kis
 engedetleniségért, hogy egy más
 Prophéta szavára még szállot fala-
 tozni úttyában. Ugy *Loth* felesé-
 gét-is soo bálvánnyá változtattad
 egy parancholatod ellen való vá-
 fott viszsza tekéntésért; Nem kü-
 lömben az Vy törvénybennis, *Ana-
 niást* és *Saphirát*, Szent *Péter* által,
 szörnyű halállal őleted megh egy
 hazugságért. Ezek, Uram Isten.,
 így lévén, Mennyivel inkább kér-
 heti és kérj az én nyavalyás Lelkem
 az te szentséges tisztogató Malasz-
 todnak bévebb vizét, ki nem tu-
 dom bizonyossan., mint *David*,
 annál inkább hit ágazattya sze-
 rént nem, adatott hinne, mint
 nekie,

nekem, ha még vadnaké halálos
bűneim bocháttatva avagy nem.
Hanem csak reménység és félelem
között kelly keresnem idvőssége-
met, amaz Szent Apostolod inté-
se-kint, *Félelemmel és rettegéssel ke-
ressétek üdvősségeket.*

Mivel hogy, Uram Istenem,
nem tudgyuk ha szeretetre a' vagy
haragra vagyunk méltók az mint
másut tanúbizonyfágot téfzen er-
ről az bölch, mondvan. : Van-
nak igazak és bölchek és az Isten-
nek kezében ezeknek chelekede-
tek. De mind-azonáltál nem
tudgyák ha szeretetre méltóké
vagy haragra, hanem mindenek
bizontalanúl jóvendőre tartatnak-
mivel hogy mindenek egy aránt
történnek az igazon és az Istente-
lenen. Innen int azon Bölch,
hogy még az meg bochátott bűn-
ről se legyünk félelem nélkül, nem
azért Uram, mintha azt, az mit

egyſzer még bochátottál ſzemünkre vetnéd, hanem azért hogy bár még legyenek bocháttatva az gyónásbannis, de ugyan nem tudhatyuk azt bizonyoſſán, és mint hitünk agazattyát, mivel nem tudgyuk minémő töredelmes ſzível és banattal járúltunk az ſzent gyónáshoz, chak természet ſzerént való bánat vólté, vagy természet főlő; ugy ellent mondottunké minden vétkeinknek az mint kívántatot, avagy nem? ugy el tókéllertüké magunkal hogy éz után minden bűntől még tartóztatyuk magunkat, az mint ſzükséges volt, avagy nem? kik enniſzer azon vétkekre viſſza megýünk mellyeket még gyóntunk. Es bár Uram ne furdalna-is ſemminémő vétek lelki őſmeretünket, de ugyan Szent Pállal kellene mondanunk, hogy ebből még még nem igazottunk. Mivel kő-
lőmb

lőmb az te Isteni ítéleted, ki előtt
gyakran véték az mi mi előttünk
jónak és érdemes-nekis ítéltetik.
Az mint *David* Király előtt amaz
Amalechita chelekedete, ki *Saúl*,
David elenfégét még ölte vala,
midőn *Saúl* holt elleven számban.
látván, ki maga hegyes-tőrével ál-
tal vervén magát, és maga véré-
ben fetrengvén kéri vala hogy
még ölné, kit ugyan mint eggy
könyörületos képpen megis öle,
kiért ugy teczik dichretet és aján-
dékotis érdemel vala, mindazo-
náltal még öletterék érette. Ugy
Uram Istenem choda az te ítéleted-
is mi raytunk. Honnan méltán.
Szent *Jóbbal*, bár együgyűek vol-
nank-is, ugyan mondhatnók hogy
azt sem tudná az mi lelkünk. De
ám bár, Uram *J E S V S*, mind eze-
ket tudnók-is; ám bár mint Szent
*David*nak hitünk agazattrya fze-
rént ezt még jelentetted volnais,

és el kellyene hinnünk, nem de
 méltán ugyan ezen! szent szolgál-
 dal kérhetnőké azon szent Malafz-
 todnak bévebb vizét és mosogatá-
 fát? Tudnia illik az bűnők után,
 akar halálos akar bochánandó
 bűnők után gyakran fön mara-
 dott, ideig való büntetéseknek
 még bochátását? Mellyet ha itt
 nemis, de bizonyossán az más vi-
 lagon az Purgatoriumban fel kel-
 ly vál alnunk; Mellyek olly ke-
 gyetlenek és iszonyúak, hogy az
 mint írja Szent *Agoston* Doctor,
 Szent *Leórincz* tűzenel-is kegyet-
 lenbek. Es az mint szól Szent
Gergely Pápa, ez világi tűz, chak
 mint egyy kép ehez képest; Sőt
 ezt ugyan az Pokol béli tűzzel eg-
 gynek mondgya, chak hogy ez
 örökké való, de amaz ideig való.

Azért, én Uram, és én még
 váltom, noha kétségben nem
 esem, hanem reménfeggel gyámo-
 lét-

léttatom és táplálom lelkemet,
mindazon által nem lévén abban.
az állapotban., mint Szent David
Király, megint kerém felségedet,
Bévebb vizeddel mosd meg enge-
met az én gonoszlágombúl és az én
bűnőmből tisztésh meg engemet,
Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szent-
teltessek te neved, Iűsön te országod.
Légyen te akaratod, mi-képpen menyben,
azon képpen földön is. Mi kenyerűket
minden-napiat adgyad nekűnk ma. Es bo-
chásd-meg nekűnk az mi vétkeinket, mi-kep-
pen mi-is-meg-bochátunk ellenűnk vétettek-
nek. Es ne vigy minket kísértetbe. De
szabadich az gonosztúl, Amen.

Eűdvőz légy **M**A R I A, malasztal tel-
lyes. Ur vagyon te-veled, te vagyáldott
asz szonyállatoknak közötte, és aldott te
méhednek gyűmölche Iesus Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek szent An-
nya, imádgymí érettűnk bűnösökért, most
és halálunknak oráian,
Amen.

I E s v s édes rosát hinched
Es körül-fel ékesíched
A' szív egész haylékat.
Nyári harmat termésivel
Virágod legh szebb színével
Fűzz magadnak ágyachkát.

KILENCZEDIK

ELMELKEDES.

A' Kilenczedik szívnek
képéről; az-az, A' Lelket fel-
ékesítő Malasztnak szép-
ségéről.

I. P V N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy
a' még szentelő avagy igá-
zító Malasztnak, nem csak
az, az ő tulajdonsága, hogy meg-
tisztogassa bűnből a' lelket: de hogy
fel-is ékesítse külömb külömbféle
tökéltelességeknek virágival; a' mint
hogy im ez jelenvaló szívnek képe
elődbe adgya.

II. P V N T.

Gondold meg, hogy ezek a' tökéle-
tességnek Virági, nem egyebek, hanem
a' mellyeket minden meg-igazulandó
Lélekbe, az ő még szentelésakor, bé-
önt az JSTEN; a' mint szól a' Tri-
den-

Conc. dentomi Gyülekezet: úgy-mint. A',
 Trid. Hit: (Ha az keresztség által szentel-
 Sess.6. tetik meg a' Lélek: ha pedig a' Pe-
 nitentiának szentsége által. Eleven
 bit, melly az előt még bört volt
 benne) Reménység, Szeretet, Iste-
 ni félelem, Bűneiről való bánat és
 fájdalom, &c. és több Jószágok.

III. PUNT.

Gondolgyad ez így fel ékesítettet
 Léleknek állapotját: melly nem
 egyéb, hanem a' mennyei vő legény-
 nek, a' JESVS Christusnak legellő-be-
 lye, és mulatozásra való virágos
 kerte; melly felől szól a' Lelki Me-
 nyaszony: Az én szerelmesem alá
 ment az ő kertébe, a' fűszerfák
 táblájához hogy a' kertekben le-
 gellyen, és liliumokat szedgyen.
 Kérjed már te is én lelkem, ezen Men-
 nyei jegyesedet- alkosson ilyen ékes
 kertét a' te szived-
 ből-is.

Könyörgés.

MEg tanultam Vram a' te
Szent Doctordnak tani-
tásából, hogy a' te Meg
igazító és szentelő Malasztodnak
tulaydonfága nem csak az hogy
a' Lelket megtisztogassa a' bűnnek
fertelmességétől, de hogy tekelle-
tességeknek-is mint valami virá-
goknak szépségével bé hinché,
és fel ékefiche: Tudni illik, a'
Hitnek tellyes Szekfűével, a' Re-
ménységnek jó szagú Rozmarinnyá-
val, a' Szeretetnek piros Rózájával,
a' te Szent Félelmednek Sárga Jvo-
lyájával, a' Penitentia-tartásnak
Zöld Ifópjával, és több jószagos
chelekedeteknek szép Viragjával.
Még értettem azt-is, a' te szent Kő-
nyveidnek írásibúl; hogy ez il-
lyen föl ékefétett sziv, te szent fel-
légednek igen kedves mulatozó
D s és le-

és legelő helye : amaz lelki Men-
 nyaszonynak mondásaként : *Cant. 6.*
v. 1. *én szerelmesem ala ment az ő ker-*
tébe, az fű szerzárok tabláihoz,
hogy a' kertekben legellyen, és lilio-
mokat szedgyen. Ki másutt ugyan
 ezen drága kertről dicheckedvén. :

Cant. 2. *Az én szerelmesem ugymond enyim,*
v. 16. *és én övé, ki a' liliomok között leget-*
tetik. Ezeket még értvén Uram,
 kérem azon felségedet, helyhez-
 resd én belém-is ezen szent Malasz-
 rodnak ékeességét : hadd mond-
 hassam én-is a' te lelki Markáddal
 felőled: hogy te én szeretőm, és
 minden nemű gyönyörűségem alá
 mentél a' te kertedbe, az én lel-
 kembe; a' te fű szerzámos Táb-
 láid közé, a' külömb külömb féle,
 szép rendesen plántált tekéletter-
 ségeknek ültetési közzè, hogy ott
 legelly, ott mulatozz, ott nyugod-
 gyál, ott liliomokat, és több ked-
 ves viragokat szedegess. Hadd
 hal-

halhaslám vizont én-is amaz te
 drágalátos szózatodat en hozzám :
 Jöj el az én kertembe, én szerelme- *Cant. 5.*
 sem: le arattam myrrhámat az én fiá *v. 1.*
 szerszámmal együtt. Add Vram
 J E S V S, ugyan ebben a' te drágalá-
 tos kertedben, amaz gyönyörűség-
 es kináláfodatis hallanom : Egye- *Cant. 5.*
 tek barátim, és igyatok ; és részegül- *v. 1.*
 lyetek még szerelmesim. Hogy még
 részegülvén ez áldott itallal, fel ki-
 álthassak én-is ezen barátiddal eg-
 gyűt, mondván. Támogassatok en- *Cant. 2.*
 gem virágokkal , vegyetek-környűl *v. 5.*
 engem almákkal ; mert lankadok a'
 szerelem miatt ; tudni illik, a' te
 mennyei Lelkeket még részegető
 Malasztod miatt, mellyel a' te szent
 Apostolid-is Pünkösdi napján még *Act. 17.*
 részegűltek volt. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

OLchi be J e s u s keresztet
 Dárdát, ostort vas szegedet
 Az szívnek reytékében.
 Semmi erőt ott nem vészen,
 Ha benn együtt jelen lészen
 Ez myrrha kötésiben.

Elmélkedések és könyörgések.

TIZEDIK EL- MELKEDES.

A' Tizedik szívnek képe-
ről ; az-az, Az Isten Malasztyá-
nak Christus', Kinszenvedésén
éppéttetett Erőssé-
géről.

I. P U N T.

G Ondold meg, én Lelkém, és
jól eszedbe vedd, hogy az ed-
dig elől számlált, **I STEN**
Malasztyának ajándéki, csak a' mi
Urunk Christusnak kinszenvedésének
érdeméből származtak. Azért mēl-
tő, hogy ezeknek az ő kinszenvedé-
sinek eszközit, a' lelki Mennya-
szonnyal, mint valami őszve kötött Cant. 1.
kévét szivedhez szőréhad, és me- v. 13.
lyen szivedbe bé helybeztessed.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy ez a' Christus
kinszenvedésének Szívünkben való
bor-

hordazása, az-az elmélkedése, igen
kedves ő szent felsége előtt; tudni il-
lik, kire önnön maga láttatik kérni
Thren. a' lelket, mondván: Emlekezzél
3.v.19. meg az én szegénységemről, és ál-
tal-hágásomról; űrömről és epé-
ről. az-az; az én keserő kinszenve-
déssemnek bévséges ki folyó mértékjé-
ről.

Ugyan ezen elmélkedésre, hív má-
Eccl.29 futt: A' kezesnek ugymond, jó té-
v.20. teményét el ne feleyched; mert,
lelkét adta éretted. Melly okért, e'
jelen-való szívbeis, önnön maga bé-
belhezteni, a' mint látod, az ő maga
kinszenvedésének jeleit.

III. PUNT.

Elmélkédgyel arról-is, hogy ezek
a' Christus szenvedésének eszközi, igen
erős és hatalmas fegyverek a' világ,
Test, és Eordög ellen: tudnyi illik; mel-
lyeknek Gyalázatoslága, a' Világ-
nak pompáját; Keserűlége a' Test-
nek gyönyörűségét; Erdeme, az Eor-
dög-

dögnek erejét, tellyességesen meg ron-
tyák, és semmivé teszik. Annako-
kaért, hogy mind a' te édes Udvözé-
tődnek kedves dolgot mivelhesz, én
Lelkem, s-mind pedig e' barom fay-
talan Ellenségeknék törébe ne essél me-
ginten : kérjed a' te Mennyei jegye-
sedet, helyheztesse bé Szívedbe neked-
is e' szent eszközöket.

Könyörgés.

VRAM JESVS Christus, te
mondásod; hogy az tiszta-
talan lélek, ki űzetvén a' Le-
lekből, száraz és Vízetlen helyeken
jár. ; és ismét, még tervén, ha a'
Lelket fõpörve, és fel ékesítve ta-
lállya, el mégyen és más hét magá-
nál gonofszabb lelkeket vészén.
maga mellé és megint ostromlanyi
kezdi a' Lelket. Mellyet ha még
véend, fokkal rofszabbúl lézen.
utólsó dolga annak a' szegény Lé-
leknek, az ő első dolgánál. Ez így
lévén

léven Uram, fegyver nélkül-is szű-
kölködik az én gyárló Szivem :
melly fegyver, a' te drágálatos kin-
szenvédéfednek őszve szedegetett,
és egybe kötött kévéje ; a' te szent
keresztnek , szent ostorodnak,
szent tövis Koronádnak, kötelid-
nek, spongyiadnak , dárdádnak,
több kinzó szerfzámidnak ez köze.
Fegyverkeztesd fel, Vram J E S U S,
ezekkel a' fegyverekkel, az én erő-
len lelkemet-is. Helyheztesd bé
mélységeffen, és ugyan mész bé ez
szent kévét szivemben : hogy chak
latván-is ezeket az ellenfég , meg
rémüllyen, és hátat adgyon. Hadd
ne dichekedhessek, Uram, ellenem,
mondván: *Hatalmat vöttünk ray-*
ta: hogy ne legyen szegény Lel-
kemnek utólsó dölga roszszabb az
előbbenyinél. Tudom azt-is, U-
ram , hogy igen kedves felfeged
előt ezeknek hordazása , és szüntel-
len való elmélkedése ; mely do-
logra,

Psal. 12
v. 5.

logra, ugyan intesz-is, és chak nem
kérsz-is bennünket, mondván:

*Oh ti minnyájan, a' kik által men- Thren.
tök az úton figyelmezzetek és lássa- 1. v. 12.
tok ha vagyone olly faydalam, mint
az én feydalmám.*

Es megint ugyan azon szent
Prophétádnál: *Emlekezzél meg az Thren.
én epémről és által bágásomról. Es 3. v. 19.
megint ugyan ott: A' te kezefed- Eccl. 29
nek jó teteményét el ne felelyhed, mert v. 20.
Lelkét atta éretted.*

Ugyan ezen kin szenvedésednek
emlekezetire szerzedted, és hattad
venni. s-áldoztatnyi a' te szent Te-
stednek és Vérednek áldozatnyát-
is mondván: *Ezt chelekedgyétek Luc. 22
az én emlekezetemre. Mellyekre v. 19.
nézven sok Szentek, ugymint,
Szent Ignatius Martyr, Szent Cla-
ra, s-többek, olly aitatossan, olly
szüntelen gyakorlották e' szent
kinokról való elmélkedést, hogy a'
te kin szenvedésednek ezkózi, ugyá*

bé meczetve találtattanak szívók-
ben, Melly kinokra nézvé-
Szent Pál Apostol-is : Ez után, ugy-
mond, senki nehezségemre, ne lé-
gyen nékem, mert én az, mi Urunk
JESVS Christusnak bélyegét hor-
dozom az én testemen ; Es má-
futt : En az Christus feszületibez
használtatván, élek, már nem én,
hanem a' Christus él én bennem.
Ezen szent Jelekkel meg sebesítet-
vén Szent Ferencz-is, kezein, lá-
bain és oldalán a' te szent sebeid-
nek bélyegét viselte. Vgy hogy,
az mint erről ír egy Poëta, ha
Szent Ferenczet, az te szent ruhád-
ban öltöztették volna, JESVS-nak
vélték volna ; ha pedig Uram te-
gedet az ő ruhájában, Szent Fe-
rencznek ítéltek volna.

Jegyezz meg, Uram JESVS, je-
gyezz meg engem-is, e' te szent
kín szenvedésednek bélyegével :
misd bé Szívemben mélységesse.

ezeket; hadd mondhaszam én is
 Szent Pál Apostoloddal: Ez után
 senki nehézségemre ne legyen én-
 nekem, mert én az én Uram JESVS-
 omnak bélyegét hordozom maga-
 mon: Elek már én, nem én, ha-
 nem él a' Christus én bennem. A-
 vagy, ha illy nagy ajándékkal még
 nem ajándékozod Uram szívemet,
 hogy szinte ezekhez, a' te kivált-
 képpen való Szentidhez hasonlét-
 tassam: ottan bár csak engedd,
 amaz Jegyessded mondhaszam:
Kötés Myrrba nekem az én szerelme- Cant. i.
sem; az én emlőim között fog nyugod- v. 13.
 nyi. Engedd Jeremias Prophétéddal,
 avagy inkább tenné magaddal, Urá,
 felkiáltanom: Tele töltött engem
 keferűségekkel; még részegétőt
 engem úrómmal. Amen.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvöz-légy Maria, &c.

I Ma' tüzet kézbe tartya
 Es mind körül gyuytogattya
 A' szivet faklyáival.
 Hozzá; és bátrann égesse
 Es éppen mind meg emészsze
 Szerelmed tűz langival.

TIZEN-EGGYEDIK ELMELKEDES.

Az Tizenegyedik szivnek
képéről : az-az, Az Isten Ma-
lasztyának Christus Urunk kín-
szenvedéséből fel gyulasztott
tűzéről.

I. P V N T.

Gondold meg én Lelkem, mi
lehet annak az oka, hogy az
előbbnyi, Christus kinszen-
vedésének jeleivel bé írott kép után,
következik e tűzzel bé hintegettetett
és lángodozó sziv? Tudnia illik, a-
zert: Mert ha vagyon olly eszköz,
melly az Istennek belénk öntött Sze-
retetit és Malasztyát fel gyulasz-
sza, és evel szivünknek részeit szün-
telenül sütögesse és égesse; ez az imént
meg nevezett Christus kinszenvedé-
sének elmélkedése. Melly elmélke-
dés felől, ha valamellyről, méltán
mond-

Psal. 38. mondbatnyi szent Daviddal ; Az én
 P. 4. elmélkedésemben fel gyúlad a' tűz.

II. P V N T.

Gondold még továbbá én Lelkem,
 ennek a' foganatosságának-is okát :
 Mert, mi képpen hogy nem lehet na-
 gyobb szeretet, Urunk mondasáaként,
 mint valakinek Baráttyaért ki adni
 Lelkét, (mellyet chelekedett Udvözé-
 iónk ; ellenségiért, nem Barátiért) úgy
 nem lehet hathatós elmélkedés-is a'
 szívnek fel gyúlasztására, mint er-
 ről a' nagy Szeretetnek kinnyáról el-
 mélkednyi.

III. P V N T.

Ezek így lévén, mivel a' mi édes
 JESVSUNK a' végre jött e' Világra,
 a' mint maga tanú bizonyfágot ad er-
 ről, hogy tüzet hozzon e' földre, és
 ez szüntelenül égjen : és mint hogy
 már ennek az áldot tűznek fájátis
 (melly az ő kinszenvedésének Jeleiből
 észve kötött kéve) az előbbenyi Szívu
 ké-

képébe, be helyhez tette szívedbe; kérjed továbbá azon-is ő szent felségét ellesz sze fele' hatalmas Tűzetis Lelkedben; és azt ne csak ideig, de boldogig is azon áldott kévének taplojával táplállyal.

Könyörgés.

TE mondásod Uram J E S V S: hogy azért szállottál alá az égből, hogy tüzet hoznal *Luc. 12. v. 49.* ez földre; és kívánod azt hogy égjen. Melly Tűzért így könyörög a' te szent gyülekezeted: Jóy el Szent Lélek, rólch bé a' te hiveidnek szivóket; és a' te Szeretetednek tűzét, gerjezd fel ő benne. *In festo Pentec.* Es megint: Egesd meg Urama' te szent Lelkednek tűzével a' mi vesénket és szivünket, hogy téged tiszta szível és Lélekkel szolgállyunk. Látom Uram, e' szent Tűznek lángjával fel gerjesztett szivnek képét előttem; mellyben fölséged, nem

E 4 chak

chak széllyel hintegeti ez áldott tűzet, de ugyan fűtögeti-is véle a' Lelket. Oh áldott fűtögetés ! Uram J E S U S, a' te égő szerezetednek lángodozó tűzéért, kérem felfégedet, chelekedgyék ekképpen az én Lelkemmél-is felféged. Hintegetsd bá e' szent Tűzzel, szivemnek minden részeit; hadd égjen, és ugyan elolvadgyon, és tűzzé vállyék : hogy mondhasssa ő-is az lelki Mennya sz-

Cant. 5. szonnyal : Erős, mint a' Halál a' v. 6. Szeretet; Kemény, mint a' Pokol, a' buzgó szerelem: annak lámpási tüzes és langos lámpások.

Ezt kívánom tőled, oh Mennyei vőlegéni, én-is legkisseb lelki Mátkája Felfégednek, legyenek olly erős ez szent tűznek erejével, mint a' HALAL: hogy miképpen mégf fosztja a' halál az Embert a' testi érzékenységtől, látástól; hallástól, a' pokol pedig a' kit egyszer be nyel, többé ki nem adgyul : ezen képpen én-is,

is, a' te égő Szeretetednek lángjával
 úgy égjek hogy minden testi,
 és világi dolgoknak Szeretetedtől
 még fosztassam; úgy belém ássa-
 lak, hogy soha téged senki ki ne ve-
 hessen szivemből. Még cheleked-
 heti ezt én velem a' te hatalmas kín-
 szenvedésednek és haláloednek el-
 mélkedése; melynek eszközit e'
 végre helyeztette bé felséged az
 előbbenyi Szívnek képében, az én
 szivembe-is. Azért engedd Uram
 JESVS, úgy elmélkednem e' felől
 a' drágalátos kín szenvedés felől,
 hogy mondhassam Szent David-
 dal én-is: Az én elmélkedésem-
 ben felgyúlad a' tűz. Amen.

*Psal. 38.
 v. 4.*

*Mi Atyánk, &c.
 Éndvöz légy MARIA, &c.*

V Edd a' mesterfégh pennáját
 Ird bé az szivnek Célláját
 Drága szép képeiddel.

Igy sem Venus megh nem rontya
 Sem kívánságh nem rútítja
 Megh, rút fertezésivel.

TIZEN-

TIZENKETTEO- DIK ELMELKEDES.

A'Tizenkettődik Szívnek
képéről: az-az, A' bennünk fel-
gyulasztott Isteni Malaszt tűzének,
Négy utolsó dolgaink által
való még őrzésé-
ről.

I. P U N T.

Gondold még, én Lelkem, so-
kaknak keserves esetit, ab-
ból, hogy magasban akartak
röpülnyi, hogy sem mint érdemek szár-
nyok emelhettek volna: az-az, kik
még nem ismervén magukat (amaz
lelki Mennya szonnyal) a' leg szebb
Királyné Asz szony Mátkák közibe,
akarván magokat belbeztetni, a'
Mennyei Völegénynek orcájához mé-
részben járultak, (ötet chokolni és a-
polgatni akarván) hogy sem mint er-
re méltók lőttek volna: kik b' tral-
ban

ban a' leányzó Mátkákkal, a' mint
a' Szent Jrás szól, a' Christus lábai-
nál ülbettek volna.

II. PUNT.

Gondollyad, hogy ez ellen a' maga
ismeretlenség ellen, nem kichiny orvos-
ság, a' mi négy utolsó dolgainkról, a'
Halálról, Jtéletről, Pokolról, Meny-
országrol való elmélkedés. Ez az
oka, miért a' Mennyei Jegy, ez előb-
benyi tűzes Szív után, e' Szívnek ké-
pét helybezteti; mellybe maga kezé-
vel írja be az mi négy utolsó dolgain-
kat.

III. PUNT.

Hogy e' négy dolgot inkább eszedbe
vehesd, gondollyad és fontollyad
Szent Pálnak amaz mondását: Elvé-
gezve vagyon hogy az emberek
egyszer még hallyanak, az után
pedigh az itélet. Michoda az első
ige? El vagyon végezve, az-az,
hogy ez a' végezés még másolbatat-
lan;

Heb. 9.

v. 27.

lan; erősebb a' Persák és Médusok
végezésénél; melly felől azon keppen
szólnak az Asuerus Király szolgálai,
bogy fel bontbatatlan. A' második
ige: Az ember felől; az-az, Itt
egy ember sem vétetik ki, sem Ur sem
szolga, hanem valaki ember, de ezt a'
végezést fejére várja. A' harmadik
ige: Egyszer; az-az, nem többször
egyszernél történik halálod, ha egy-
szer még halvesz, viszsza nem tersz e'
Világra penitentiát tartanyi, vagy
megintén Test szerént élnyi, hanem a'
mint az Szent Jras szól; Valamel-
ly-felé esik a' fa ott marad. A' Ne- Eccl. ii.
gyedik ige: Még hal; az-az, minden v. 3.
kedves Marbájától el valik, fiaitól,
bites társától, gazdagságától, az egész
Világtól. Holott el válván a' Lélek a'
Testtől, semmit el nem viszen magával
egyebet a' chelekedeteknél. Az ötödik
ige: Az után ítélet. A' második
utolsó dolgot jelenti, melly az előbbi-
nél szörnyebb: bogy midőn még halvesz,
nem

nem lesz en úgy dolgod mint egyéb állapotoknak, hogy halálok után, semmivé lesznek, és Ítéletre fel nem támadnak. Melly állapotot, sok gonoszok kívánnak, amāz Szent Bernárd látása szerént:

Oh Barmoknak szerenchés
végső ki mulások,

Kiknek együtt el múlik testekkel
párájók;

S-hóltok után sem lesz en semmi
kinzódások;

Vay ha a' gonoszoknak ilyen
lenne dolgok?

De nem úgy lesz en ám, én Lelkem,
a' te dolgod:

banem, fel támadván, az igaz Ítéld
bíró széke eleibe vitetel; holott, nem
csak a' gonoszsról, de a' jóról-is melljet
el vöttél, és a' melljel munkálkodhat-
tál volna, s-nem munkálkodtál, erős
számot kelly adnod. Melly számvétel
meg lévén, az itéld bírótól utolsó Sen-
tentiát vészessz fejedre, avagy Pokol-
ra;

ra, avagy a' Mennyei boldogságra.
 Melly két helyeken, e' bárom külömböző dolgok lesznek: **POKOLBAN:**
 I. Az Jsten szinének nem látása; melly a' külső setétségen értetik. II. Tűzben, és egyéb kínokban való kinlódás. III. Ebben az szenvedésben örökké való maradás; és (jay, a' mi leghiszonyúbb) az Jstennek átkozása. Holott más felől **MENNY ORSZAGBAN,** lesz; I. Az Jsteni látás. II. Öröm. III. Ezekben a' jókban, míg Jsten, Jsten lesz, gyönyörűséges állapot. Oh én lelkem! ezeknek gondolattya, nem basznosé arra, hogy ki ki még ismerje magát?

Könyörgés.

V Gy vagyon, Uram J E S U S,
 hogy nem csak drágálá-
 tos dolog, de felette kívá-
 natos-is, a' te Szeretetednek tűzé-
 vél úgy égni hogy el olvadgyon
 a' Lélek, és tellyességgel beléd ön-
 tódgyék, s-magát se érezze: Es
 még ezeknélis drágább, és kívána-
 tos b ebben a' boldog állapotban,
 úgy még erősíttetni, hogy Szent
 Pállal mondhasfuk: *Ki választ el*
Rom. 8. minket a' Szeretettitől? Haborúságé:
v. 36. Halalé? &c Semmi: sem magaf-
ság, sem mélység, sem egyéb teremtet-
állat. De Uram, nem mindene-
 ké ez a' nagy rekkellereffégnek aján-
 deka. Vannak a' te Lelki Mar-
 kaid között, a' mint Bölch Salamon-
 nal feljegyzetted őket, nem csak
Cent. 6. Királynék: de Agyasók-is; van-
v. 7. nak Leányzóchkak-is: Hatvanon

vannak a' Királynék: nyolczvanon
 az Agyasok; a' leányzócbkának pedig
 minchen százmok. Oh Uram, gya-
 korta még chalarunk, azt gondol-
 ván magunk felől, hogy a' Király-
 né-aszszonyok között vagyunk,
 a' vagy a' tekéltettségnek leg fel-
 söbb gradichára hágtunk: maga-
 oll kor., chak az első fokonn va-
 gyunk, a' leányzóchkák között,
 Példánk ebben ama' Lelki Me-
 nyaszszony; ki minek utánna te ál-
 talad be vitetett volna a' te tárhá-
 zadba, a' mint maga még vallyal;
 Be vitt, ugymond, a' Király engem Cant. 1.
 az ő tárbázába. leg szebnek alet- v. 3.
 ván magát, mint ha már ő-is a' Ki-
 rályné-aszszonyok között volna,
 imillyen szót hall: Ha magadat nem
 ismèred, ő te leg szebb az Aszszonyok Cant. 1.
 között; mennyki és ereggy, a' nyájak v. 1.
 nyomdoki után, és legeltesd gödölyei-
 det a' Pásztorok Sători-mellet.

Emlekezem, Uram, Moyses Pro-
 phe-

Exod.

3. v. 1.

phetád példájárol-is : ki Juhait le-
 géltetvén az Oréb hegyén, midőn
 az égő Chipke bokorhoz akarna
 közelgetni, ilyen szózatot halla :
Ally meg Moyses ; ne közelgefs ide ;
hanem öld le a' sarut lábaidról, mert
a' belly mellyen állasz szent föld.
 Melly példa által, ugyan azon do-
 logra intesz, Uram, bennünket,
 hogy mijs ugy közelgefsünk a' te
 buzgó fzeretetednek égő lángjá-
 hoz, hogy le óldozzuk testi erze-
 kenységinknek lábairól, oktalan
 kívánságinknak czipellősit, s-ugy
 járúlljunk a' te dichóséges orczád-
 nak apolgatásához (bár e' világon
 a' lelki Menyaszszonnyal a' te a-
 jandékidnak tárházába vitetter-
 tek legyünk-is) hogy még gon-
 dollyuk, hogy még a' Seraphin
 Angyalokis, orczajok bé buritva
 állanak a' te dichóséges szined e-
 lőtt; méltatlanoknak itelvén ma-
 gokat

gokat , hogy előtted chak állyanak-is.

Ezek így lévén Uram Isten, értem azokat, miért adod az előbbenyi tűzes Szív után, e jelen való négy utolsó dolgainkal bé irt Szívet előnkbe: tudnia illik, hogy e' Négy dologra nézvé, a' Halálra, Itéletre, Pokolra és Meny országra: még em'elkeznénk chekély alaparatunkról; és többet ne tulaydonitanánk magunknak, hogy sem mint vagyunk : tudnia illik por és hamu. kik ha ma a' te kegyelmed által valaminek láttatunk lenni, holnap magunk romlandó természetünkben földé lehetünk, kigyoknak és békáknak eledele: az után pedig, a' te igaz Itélő széked eleibe vitetünk; holott nem chak a' gonoszról, de a' nekünk adott jóról-is és az el múltatott jó chelekedetről-is kemény számot adunk. Melly szám adás után, ha

F 2

vala-

- valahogy ama rettenetes Senten-
tia adatik fejünkre : *Menyetek el*
Matth. *átkozottak az örökké való tűzre :*
25. v. 41 bár inkább e' világra se lőttünk
vólna, Szent Jób mondásaként:
Iob. 10. *Miért hoztál ki engem Anyamnak*
v. 18. *méhéből ?* ki bár inkább még emész-
tettem vólna hogy szem ne látott
vólna engem. Es bár a' te nagy
Thren. Irgalmaflágod fzerént, a' Boldo-
3. v. 22 gok közé számláltassunk-is ; ugy-
an chak azt mondhattuk ottis
Szent Daviddal : hogy Isten Irgal-
massága, hogy meg nem emész-
Psal. rettünk. Es : Ne minékünk Uram,
137. v. 5. ne : hanem a' te Nevednek add a'
dúchőféget. Mert, ha mindene-
Luc. 17. ket meg mivelünk-is ; ugyan ha-
v. 10. szontalan szolgálak vagyunk ; mi-
vel azokra kötelesek voltunk.

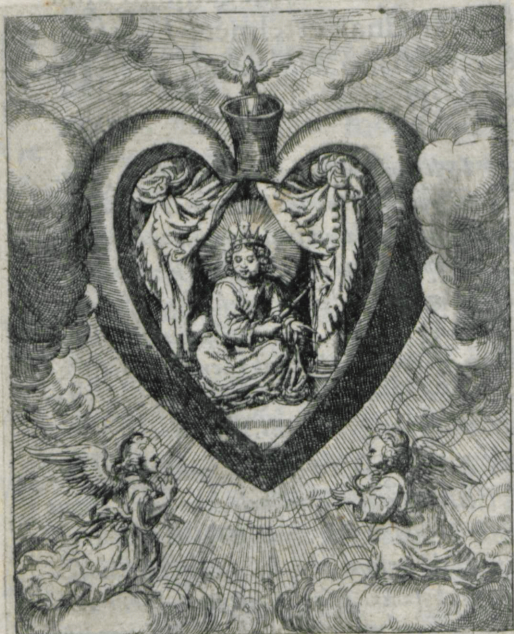
Annak-okaért kérlek , Uram
Isten., ird bé az én utolsó dolgai-
mat-is az én szívembe : ird bé, és
ugyan mélyen be mesd azokat ;
hadd

hadd erezhessem magamban amá
mondásodnak értelmét: Emlekez-
zél meg utolsó dolgaidról, és örökké
nem vétkezel. Amen. Eccl. 7.
v. 40.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szent-
teltessek te neved, Ijón te országod.
Légyen te akaratod, mi-képpen menyben,
azon képpen földön is. Mi kenyérünket
minden-napiat adgyad nekünk ma. Es bo-
chásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miken-
pen mi-is-meg-bochátunk ellenünk vétettek-
nek. Es ne vigy minket kísértetbe. De
szabadíh az gonosztúl, Amen.

Eűdvöz légy **M A R I A**, malasztal tel-
lyes. Ur vagyon te-veled, te vagy áldott
aszszonyállatoknak között, és áldott te
mehednek gyümölcsbe Iesus Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek szént An-
nya, imádgymí érettünk bűnösökért, most
és halálunknak oráján,
Amen.

KI nem mutat itt vígh orczáát
 Im J E S U S tart király pálczáát
 Az szív palotáiban.

J E S U S már chyak szájad mozdichd
 Akaratod szavát indichd
 Kézf vagyunk szolgálatban.

TIZEN HARMADIK ELMELKEDES.

Az Tizen harmadik szívnék képéről: az-az, Az Istennek az ő Szent Malasztja által bennünk való Uralkodásáról.

I. P U N T.

I Ol eszedbe vedd, én Lelkem, hogy még eddig mind azon volt a' te Mennyei Jegyesed, és csak azért fáradott a' Szívednek el készítésében, hogy abban magának nyugalmas helyt szerzene; mellyben, mint Király Országában és békéséges Székében le ülven Uralkodnék és meg nyugodnék.

II. P U N T.

Gondoltyad, ha nem méltóé, hogy ennyi fáradsága után, nyugalmat adgy ennek a' te illy nagy Szeretődnek? Oh boldog Ország a' te szíved, én Lelkem, ha ez a' Mennyei Király

F 4 ország-

Matth. 6. v. 10. országolni fog ő benne! ama' mindennapi könyörgésedként: Jűjön te országod.

III. PONT.

Erched meg, miben állyon ez a' Mennyei Királynak országlása: tudnia illik ama' gyönyörűséges eggyeségben, midőn az érzékenység az okosság ellen nem rúgóldozik; és az okosság a' Hitnek, és a' hit az Istennek még bődülnak. Melly országlás felől szűll Urunk JESVS Szent *Luc. 17. v. 21.* káchnál: Az Isten Országá benne-
Thom: tek vagyon. Es Kempis Tamás; mi-
Kemp: dőn ezen Országot, Békefégnek és Orómnek nevezi, a' Szent Lélekben.

Könyörgés.

V Eszem eszembe, en Istennem, hogy eleitől fogva mind eddig csak abban foglalatoskodott és faradott Felséged, hogy nyugodalmas helyt ferezene

zene a' mi Lelkünkben.: e' végre
 zörgetett a' Szívnek aytaján; e' vég-
 re lövöldözte az ő kemény oldalát
 az égő Szeretnek nyilaival; e'
 végre világosította meg őtet az el-
 me világosító Malasztnak lámpá-
 fával; e' végre sóprótt és mosogat-
 ta meg őtet. Továbba, e' végre hin-
 tegette bé és fel ékesítette Jofzá-
 gos chelekedeteknek külömb kü-
 lömb féle Virágival; hogy tudnia
 illik, ezekkel, és több efféle munká-
 val, lakóhelyül és nyugodalmas
 hayékul készítené azt felséged ma-
 gának; a' mint e' jelenvaló Szívnek
 képe adgya előnkbe; mellyben fel-
 séged mint Királyi Székében ugy
 ül és paranchol. Oh én Uram, és én
 Istenem, s-ki adgya ezt én nékem,
 hogy a' te fok faratságid után, mel-
 lyeket az én szívem körül-is chele-
 kedtél, hasonló nyugodalmat ta-
 lálly ő benne? Ezt kívánom, Uram,
 és tellyes Szívemmel ohaytom.,
 F 5 hadd

hadd halhassam tőled én-is ama'
Luc. 17. gyönyörűségés szót: *Benned va-*
v. 21. *gyon az Isten országa.*

Hadd érezhessem a' te szent Bé-
 keségednek, és lelki igaz örvende-
 tességednek, mellyben áll ez a' te
 Szent Országod, chendefségéd.
 Melly ugy léfzen, ha a' te szent igéd
 által parancholod, hogy az oktalan
 érzékenység ne rúgoldozzék, és
 erőt vegyen szegény Lelkemnek
 okoskodásán; se penig az okofság
 a' Hitnek határt ne vessen: hanem
 ezek, a' te szent rendelésed szerént
 eggy más között még alkudván föl-
 ségednek fejet hachyanak. Melly
 Országgláft, mivel gyakran ugy
 nem érzem magamban, a' mint ki-
 vánnám; fel kelly kiáltanom: *En-*
Rom. 7. *szerencbétlen ember, ki szabadit meg*
v. 24. *engem a' halálnak testéből? Mert,*
Rom. 7. *Más törvényt látok a' tagjaimban, el-*
v. 23. *lenkezőt az elmém törvényével. Azért*
 Uram, jűijön, jűijön belém az te
 szent

fzent Országod; légyen a' te fzent
 akaratod, miképpen Menyben,
 azon-képpen én bennem-is; hogy
 miképpen Menyországban a' te
 akaratodnál egyebet nem akarnak
 a' te Szentid, kik szüntelen előtted
 állanak, és parancholatodra figyel-
 meznek: ugy én bennem-is, ez az
 Szent engedelmeiség találtafék.
 Jűijön el ez után amaz te más Or-
 szágod-is, mellyben a' mint írja
 egy Szent Szolgád; A' te Szentid,

*Petrus
 Dami-
 annus.*

Minden fzenytől még tisztulván
 testi harczot nem tudnak,
 Lelkivé lótt testók s, Lelkók
 mindenben eggyet tartnak,
 Egy akarat, Vagy akarat eggy
 szívtől indúltatnak.

Amen.

Mi Atyánk &c.

Éndvöz légy MARIA, &c.

B Ar ki Beolch Platot keressé
 S' Cicero versét szerezse
 Világh bolond eszével.
 De te Christust megh ne vessed
 Atya intését kövessed
 Mondo t bölcheségivel.

TIZEN NEGYEDIK ELMELKEDES.

A' Tizen negyedik Szív-
nek képeről, az-az, Az Isten
Malasztyának bennünk való
tanétásárúl.

I. P V N T.

Gondollyad már én lélkem, a'
Szívben Uralkodó Mennyei
Királynak édes és gyönyör-
űsége szőz attyát és leczkéjét: kire
még az Angyalok-is el ajúlván figyel-
meznek; a' mint látod e' képen.

II. P V N T.

Gondold még, e' Mennyei, és e' vi-
lagi Bölcheknek leczkéi és tanitási
között való különbséget. Ezek,
csak a' testi füledbe való szózáttal
Zengenek; de belől a' Szívnek, lelki
életet nem adhatnak: taníthatnak:
de értelmet a' lélekben nem önthet-
nek

nek: jóra inthetnek, de erőt nem adhatnak. A' Mennyei Doctor pedig mind ezeket még adhattya.

III. PUNT.

Ezeket jól még fontolván, én lelkem, bölcsűt végy mind Plátónak mind Aristotelésnek bölcheségétől; bölchűzzál Cicerónak és Demostenesnek ékes szözlásoktól, és haychd még füleidet ennek a' Mennyei Mesternek tanítására, ő legyen mind Mestered mind bölcheséged te néked.

Könyörgés.

1. Reg. 3.

v. 10.

Psa. 115.

v. 16.

S Zölly Uram, mert ballya a' te szolgád. Szolgád vagyok, Uram, én te szolgád és szolgálódnak fia. Adgy értelmet; hadd érthessem tanításodat. Haychd még Lelki füleimet, a' te szent igédnek hallására. Follyon mint a' barmat a' te szózatod az én szívemben. Am bátor fűgjenek a' kik akarnak, bölch
Plátó-

Plátónak okoskodásától; fügjenek
 Aristotelestől, és ékelesen szóló Ci-
 cerótól: te légy az én bölcheségem,
 és tudományom, te minden ékés
 befzéd fölött való gyönyörűségem.
 Régenten, Uram, az *Iszraël* fiai így
 könyörgöttek *Moyse*snek: Szólly te *Exod.*
 nekünk és még halgattjuk: Ne szol- *20. v. 19.*
 lyon nekünk az Ur, hogy talám még
 ne halljunk. Nem úgy könyörgők
 Uram, én: hanem alázatosan, a'
 te kiseded gyermek szolgálóddal *Samu-*
*uel*lel mondom: Szólly Uram, *1. Reg. 3.*
 mert hallja a' te szolgálád. Ne szollyon *v. 10.*
 nekem *Moyse*s avagy a' több Pro-
 phéták; hanem te szólly nekem
 minden Prophétáknak Mestere
 és tanítója; mert ők nálad nél-
 kül semmit sem használhatnak:
 te pedig azok nélkül-is fogana-
 tosan. Vgy vagyon, hogy ők-
 is jót mondanak, de értelmet
 nem adnak; jóra intnek de fel
 nem

nem gerjesztenek : oktatnak, de fel nem élelvezhetnek; mély dolgokat feytegetnek, de még nem világosítanak; parancholnak, de erőt nem adnak : Annakokaért, te szólly én nékem, te örökké való Igaság; hogy meg ne hallyak ha csak kívől tanittatom, és belől nem gerjeztetem.

Még emlekeztvén; Uram, ezekről, izetleneknek teczenek minden fele egyéb Világi Irások és tanítások. Mert ha minden *Philosophus*oknak mondásit könyv nélkül tudnám-is; bár a' Szent Bibliatis, mit használnának mind ezek a' te tanításod nélkül? Semmit. Innend vagyon hogy inkább érzeném magamban a' te szereztednek gerjedezésit, hogy sem mint tudnom az ő természetinek mi vóltát! Kivánom azt az eggy Igét magamban, melly által, és
melly-

mellyben szóllanak, és vannak
mindenek, mely chak te vagy.
Ez Ige kivól únalmas minden tu-
domány. Ez az Ige kezdete és utól-
lya minden leczkének. mellyre
valaki vonfzon mindeneke, vagy
lát, vagy hall, vagy olvas, ez igazán
olvasott és tanúlt. Oh örökké va-
ló Igaság, Atya, Fiu és Szent Lé-
lek, eggy bizony Isten, régy méltó-
vá engem e' leczkére. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

HEába a' nagy dörgő szél
 Nem árt a' fergeteges tél
 Sem tenger sebes habja.
 Mikor szíven ágyat vetett
 Es álomnak eref kedett
 A' szív jegyes mátkája.

TIZEN ÖTÖDIK ELMELKEDES.

Az Tizen ötödik Szivnek
képéről: az-az, Az Isten Ma-
lasztyának bennünk szórzó
probáiról.

I. P U N T.

Vedd es edbe, én Lelkem, hogy
valamig e világon élünk, ke-
sértet nélkül nem lehetünk:

mert még vagyon írva, hogy vitéz-
kedés az ember élete a földön.

Iob. 7.

v. 1.

II. P U N T.

Gondold meg azt-is, hogy mentül
inkább magát Istenhez adgya, és e
világot meg veti a Lélek, annál ná-
gyobb késérteti vannak; ama Bölch
mondásaként: Fiam, Az Isteni szól-
gálattyára járulván, légy álhatatos
az igazságban, és félelemben, és ké-
szíhd el Lelkedet a kísértetre.

Ecc1 2.

v. 1.

G 2

III. PUNT.

III. P V N T.

Gondold meg az okokat, mellyek-
 ért ereszti ezeket a' kisírteteket az
 Isten az ő szolgaira : A' vagy hogy
 próbálja őket, ha vigasztalás nélkül-
 is szolgályaiké őket ? A' vagy hogy
 tisztogassa őket : A' vagy hogy itt sa-
 nyargassa az ő vétkeikért, és nem a'
 más világon : A' vagy hogy érdemes-
 bé tegye, a' Mennyei jóknak el véte-
 lére, melly jöböz képest, kichiny, és
 csak egy szempillantásnyi, minden kín
 és szenvedés e' világon ; a' vagy to-
 vábbá hogy egyebeknek-is példájára
 legyen, mint Job, Tobias, &c. a' vagy
 utóllýára, hogy hasonló legyen Idvö-
 zitönkhez, ki soba fájdalom nélkül
 nem völt e' világon, amaz maga
 mondasaként. Szegény vagyok én,
 és munkában Iffúságomtól fog-
 vást. Es: Az én fáydalmam minden-
 koron előttem. Ezekért, és egyéb
 okokért, állj az Istenyi félelemben,
 2. v. 3. én Lelkem, és igazságban, a' mint int
 vala

vala a' Bölcb : Es kezichd az késér- *Ecclef.*
 tetre magadat. *Es a' mint másutt* 2. v. 3.
szóll : Az Ur oktatását fiam meg *Prov. 3.*
 ne vedd. v. 1.

Könyörgés.

TUdom, Vram Isten, hogy va-
 lamíg e' siralomnak völ-
 gyében nyavalygunk, ké-
 fertet nélkül nem élhetünk : mivel
 el vesztettük a' mi békeségünk
 chendességét. Innen mondgya
 Szent *Jób* : hogy Harcz a' mi éle-
 tünk e' földön. Harczolnunk kell
 Vram ; Az *Eördöggel*, ki külömb kü-
 lömb féle phantasiák által habor-
 gat bennünket : *a' Világgal*, ki az ő
 tetterett szépségével gyönyörköd-
 tet, és meg puhít : *a' Testel*, ki az ő
 gyarlóságának romlandóságával
 le vonszon.

Noha penig Vram Isten az te
 Szent felséged tirkos, de igaz pró-
 bálása alá is vetterünk : melly pró-
 ba,

ba, szokott vigasztalásunktól megfoszt, és meg szomorít bennünket. Melly Négy rendbéli próbáknak késérteti, o'lyanok a' mi Leiki házunk falai ellen, mint ama' te Tanituányid hajóchkájára tamadott

Matth. 24. szél; melly miatt noha benné alunnál, de csak nem el merültek. De mind ezekben a' próbákban-is, legyen áldott Vram, a' te Szent Neved. Mert noha ugy láttatol, mint ha el alúttal volna bennünk, mikor így kísértetünk: de azért ugyan vigyáz a' te szived; ama' mondásod

Can. 5. szerént: *En aluszom és az én Szívem vigyáz.* Te mondásod Vram, *Psa. 120.* ez-is; *hogy nem aluszik, sem szunyadoz, a' ki őrzi Izraëlt.*

Azért ám bár kísértet alá veressem: csak bennem légy Vram, a' te szent malasztod által semmitől sem félek. Nem mostanyi dolog Vram, ez a' te szolgálidon: Így bántál eleitől fogva a' te kiváltképpén való

való Hivciddel és Szentciddel; *Abrahámmal, Isaakkal, Jakóbbal, Jóbbal*: így a' te édes *Apostoliddal*-is: így számtalan sok *MártYROKKAL, Remetékkel, Confessorokkal, és Szűzekkel.*

Azért mondgya Szent Pál-is: Min-
n áján a' kik ajtatóssan akarnak
élni a' *KRISTUS JESVS* BAN üldözést
szenvednek. Amazért dühösköd-
gyenek minden késérteteknek sze-
lei, chattagjanak dörgési, szikráz-
zanak villámási, Zúgjanak habjai:
de mind ezek között-is hely álllok:
minden rettentéseket, aluszékony-
ságnak tartok; csak bennem légy
Vram *JESVS*, ám báralugyál ben-
nem-is. Sőt ugyan kérlek, Vram,
JESVS, Szent *Dávid* Prophétáddal:
Próbally meg engem Uram és kísérch *Psa. 25.*
meg engem: égesd a' vesztimet, és a' szí- *v. 2.*
vemet, csak adgy erőt, hogy megne-
győzettefsem az késértettül. Amen.

Mi Anyánk, &c.

Éndvöz légy MARIA, &c.

EOrülly vigadgy sziv; mit késel?
 Tapfollly nagy gyönyörkedéssel.
 JESVS szép énekiben:
 Zengjen karok Angyaloknak
 S' trombitájok boldogoknak
 Szerelmes verseiben.

TIZEN HATODIK

ELMELKEDES.

A' Tizen hatodik Szivnek
képéről, az-az, Az Istent fel-
rető Malasztból származott
vigasztalásról.

I. P V N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy
a' szélvész után, chendef-
ség következik; az eső és
setétség után, száraz és fényes idő:
Vgy a' Lelki háborúság és késértet
után-is, chendesz és békeséges állapot;
a' mint látod az előbbnyi és jelen-
való képen.

II. P V N T.

Gondollyad, hogy szókása az Isten-
nek, hogy a' vigasságot szomorúság-
gal elegyíti, és egyiket a' másik nélkül
ritkán hadgya. Példánk a' boldogsá-
gos Szűz, és az ő Szent Jegyese Jo-
seph; kiket az mint írja Arany Szájú

Sz: János, ha Vrunk születésével megvigasztalt, csak hamar Herodes Király fenyegetésével meg szomorított; Ha a' Harom Királyok jövetelével meg vidamított, megint Egyiptomba való futással meg keserített.

III. PONT.

Ezeket a' változásokat az Isten azért szerzi, hogy se a' vigaságnak idején el ne bidgyúk magunkat, se a' szomorúságnak idején kétségben ne essünk, mint ha el hagyattattunk volna tőle: hanem az örömnél idején meg emlékezvén a' reánk következő szomorúságról; és a' szomorúságnak napján a' következő örömről, rettegés és reménség között szolgáljunk ő szent fölségének.

Könyörgés.

1. Cor. 10.

v. 13.

I Gazán mondottad Vram; hogy nem hagyod kísértetnyi a' te biveidet, erejek fölött; sőt a' kísértettel-is előmenetelt szerzesz, hogy inkább

inkább el szenvedhesük. Látom az igazságnak képét e' Szívben; mellyben a' késérteteknek és próbáknak háborúi után, az te drága és édes éneklésednek musil' ájárt szemlélem. Melly Musika nem egyéb, hanem a' te áldott vigasztalásodnak gyönyörűsége, mellyel a' téged felő Sziveknek kik a' késértetnek idején, tőled el nem távoztak, szomoruságit enyhited. Így vigasztaltad *Jobot, Tobiást, Szent Antalt*, és több Szenteket az ő próbájok után.

Oh áldott vigasztalás! Hogy ha Vram, csak egy szódra is olly igen meg vigasztaltatott, a' keserves *Magdolna*, mikor téged a' koporsóban keresne; hogy halván csak amaz ígét-is; (*Maria*) azonnallá baidhoz borúlna; kit azelőtt, az Angyali szózat sem vigasztalhat vala meg: Mit érezhet a' Lélek midőn nem, csak szőláfodot, és egy szózatodat, de ékes éneklésedet is hallhat-
tya?

rya? Oh ki mondhatatlan vigasztalás?

Olvasom Vram JESVS, eggy más Hived felől hogy eggyszer eggy erdőbe, csak eggy madarachkának ékes éneklésére-is (melly ének kérség nélkül Angyali ének volt) úgy meg vigasztaltatott, hogy el ragadtatván Lélekben, Negyven esztendeig nem érzette magát; Mennyivel inkább a' te éneklésednek nótájára, el ájúl a' Lélek? Ninc Vram, szóm, mellyel ki mondhasam e' Lelki gyönyörűséget: hanem csak sírok ennek elmélkedésén: Tudnia illik; Ez a' te ének szód volt az, a' melly el aluttatta volt, ama' Lelki Menyasszszonyt-is, ki felől tennen magad, oh Mennyei vőlegény így szólasz: *Kényszerétek titeket Jerusalemnnek Leányi a' vad kecbekre, és a' mezei szarvasokra, hogy fel ne kölchétek, se fel ne szerkenchétek az én szeretőmet.* Ezen ének-

éneklésnek édeségét kóstitolta volt
meg Szent *Bernárd* Szolgád ki így
szóll ez ének felől:

Ninchen ékeesebb éneklés,
Ninchen kedvesebb fül zengés,
Ninchen édessebb Szív érzés,
Mint mellyet J E S V S Isten téfsz.
Ezzel Vram, az áldott énekléssel,
vigasztald az én keserves és meg
epedett Szivemet-is. Vigasztald
Vram J E S V S, és ugyan el ájultasd
azt: hadd ne érezhessen egyéb örö-
met ezen kivól: se pedig semmi-
némő, vagy Világi, vagy Eördőgi,
vagy Testi nyughatatlanságnak
chintalanságira fel ne serkenhes-
sen. Amen.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvöz-légy Maria, &c.

V Erd a' hárfát vigh' örömből
 Elefz s' vigasztally mennyekből
 J E S U S szívek szerelme.
 Nekünk édes nótát zendit
 Es uy vigasztalást indit
 Angyalok vigh' öröme.

TIZEN HETEDIK ELMELKEDES.

A' Tizen hetedik Szívnek
képéről, az-az, Az Istent szere-
tő Malasztból származó vi-
gasztalásról.

I. P U N T.

Gondold meg én Lelkem, hogy
ha Szent David mondása-
ként; Nagy az Isteni édes-
ségnek sokasága, melyet el reytett *Psal. 30.*
az ötlet félőknek; az mint hogy az *v. 20.*
előbbenyi Szívben-is látók, mit kell
tartanod az Istent szerető Szívnek
el reytet öröme felől, minémő és mely
nagy lehet ennek az ő édességének
sokasága?

II. P U N T.

Tékinched ennek az édességnek
képet, melyet a' te édes JESU sod, pen-
getvén gyönyörűséges Hárfáját, ad
előbben; ki meg nem elegendvén, a'
mint

mint az előbbnyi Szívet, éneklésével vigasztalni, az ő kiváltképpen való mulatozásának eszközeivel is jáczodoztattya a' Lelket; hogy így tudnia illik, bé tellyesíche amaz mondasát: Gyönyörűségem nekem, az emberek fiaival való létem.

III. PONT.

Erched meg, én Lelkem, miben allyon ez a' gyenge jáczodozás: tudni illik, olly kiváltképpen való erőkenységben; melly nem csak el aluttattya, és ajúltattya a' Lelket (a' mint az előbbnyi Szívben látók) de a' testet is el bádgyasztja, és néha az ég felé is fel emelítvén az föld színéről, és ott függeztve tartván, neminemő izét meg kóstoltattya a' Mennyei böldegfagnak, mellyet ki nem mondhat az emberi nyelv, hanem csak az tudgya a' ki kóstolta. Vgy vagyon, én Lelkem, hogy nem mindeneknek adatik ez az erőkenység: de mindazáltal ugyan illik kívánnod, az aytatos Kem-

Kempis Tamással mind azokat az Isteni indulatokat, mellyeket érzettek az ő Szentí ő szent főlsege dicshiretíre.

Könyörgés.

O H melly nagy, Vram, a' te édesfégednek sokasága, mellyet el reytettél a' tégedet félőknek! De mie vagy a' téged szeretőknek? A' kik téged chupánchak tennen magadért, a' te szépségedért, bölcheségedért, hatalmaságodért, jóvóltodért, véghetetlenségedért, mindenhatóságodért, örökké valóságodért, változhatatlanságodért, igazságodért, minden egyéb kimondhatatlan tekéllereségedért szeretnek, tisztelnek, áldanak, magasztalnak? kik hogy ha Menyország nem volna-is, és ha lehetséges volna, hogy soha semmi jót nem vennének Felfégedről-is: de mindazáltal, ezért a' te Nemes és Nagyságos vóltodért, ugyan szeret-

H nének

nének, és minden bőchülettel illet-
 nének? és ha szintén Pokol nem,
 volna-is de ettől a' hozzád való sze-
 retettől soha el nem tágúlnának,
 sőt ha mód volna benne, még po-
 kolban-is, ha oda vettetnének a' te
 Szent Apostoloddal, (*ki átokká*
u. 3. kívánt lenni te tőled az ő felebará-
tiért) szeretnyi s-dichérnyi kíván-
 nának?

Oh Vram J E S V S, melly nagy
 édesége vagy efféle Léleknek!
 melly nagy, és ki mondhatatlan
 vigasága, és öröme? tudnia illik,
 nem chak teli és meg rázott, de
 meg tó mótt, és ki folyó mértékkal
 fizecz ezeknek. Látom Vram J E
 S V S, jelét ez áldott vigasztalásnak,
 e' jelenvaló Szivnek képében;
 mellyet, már nem chak a' te mézzel
 folyó énekes szózatoddal gyöny-
 örködtécz, a' mint ez előtt való Szi-
 vet; de a' Menneyi Czitarázásod-
 nak pengésével-is mulatoztacz.
 Oh

Oh áldott Szív, mellyben ez áldott
 Czitarázás zeng! melly nem csak
 a' Leiket aluttya el gyönyörűsége-
 ges álommal, de a' testet-is chu-
 dálatos képpen fel emelíti az ég
 felé, az égbe fel függeszti, és ott
 neminémő izét a' Mennyei jók-
 nak meg kóstitattya véle. Meg-
 ízeltette volt ennek a' boldog-
 ságnak izét, ama' te buzgó sze-
 rető láb mosó Szolgálod és ven-
 dég fogadód, (Szent *Maria*,
Magdolna) ki a' püsztában, min-
 den nap hétszer, az ég felé fel ra-
 gadratván, az mennyei musikát
 hallotta. Erzette azon draga
 Czitarának hangját, amaz Szent
 Szolgád-is (Szent *Ferencz*) kit mi-
 dőn nagy magassán, a' fák magas-
 ságáig fel emelnél az erdőben, olly
 musikával legeltetted, hogy mikor
 halála oráján az Angyalok hege-
 dülését hallaná, a' te Mennyei hár-
 fának szózatyához képest, ugyan

mint ha ízerlennék tartaná ama zt,
ezt mondgya:

Isten Angyala szűnyél édeséges
hegediű hangj át zengetni

Mert ez az gyönyörűséges ének-
lést szivem el nem viselheti:

Az kereft és kereftén való fe-
szület fülemben énekellye

Ez mennyei Lantnak gyönyörű-
féges szava szivemet enhiche.

Tudom, Uram, hogy nem minde-
neké ez az érzékenység: ritka Szent-
tidé, Vram, ez a' kiváltképpen va-
ló öröm és vigáztalás.

Meg valloim azt-is, hogy nem
vagyok méltó, ennek az édeség-
nek még kóttolására; de mindaz-
által, a' te ajtatos Szolgáddal *Kem-
pis Tamással*, kívánom Vram en-is
minden Szentidnek, kik Világ kez-
dettől, kedvesek voltak, és Világ vé-
gig kedvesek lesznek te nálad hoz-
zád való buzgóságos szerezeteket
érzenem magamban. Es annak-
okaért,

okaért, be mutatom és áldozom-is
felségednek, mind Szent *Mária*
Magdolnának, mind Szent *Ferencz-*
nek, mind a' több kiváltképpen va-
ló Szentidnek, sőt a' Mennyei
Szent Cherubim és Seraphim An-
gyaloknak-is buzgóságokat; nem
külömben, mint ha mind egyedül
magam érzeném ezeket az Istenes
indulatokat, Ennek felette valami-
némó hozzád való indulatokat,
meg fogharnak elméjekkel, min-
den Istenes Lelkek mind azokat-is,
Vram Istenem, tellyes Szível, és
minden tehetséggel áldozom te
Szent Felségednek; s-kivánom-is
hogy velem együtt minden terem-
tett állat, azon indulatokat érezze
és áldozza Felségednek, mert meg
érdemled, én Vram és én Istenem,
örökké való és véghetetlen tekélle-
teség mind ezeket, most, és mind
örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, &c. Éndvöz légy MARIA, &c.

O H boldogh szeretet forsa
 Kinek ennyi öröm jussa
 Utan, leszen illy végben.
 Mert Királlyá választatik
 S'Pálmával koronáztatik
 Az örök dichősségben.

TIZEN NYOL-
CZADIK ELMELKEDES.

A' Tizen nyolczadik sziv-
nek képéről, az-az, Az Isten
Malasztyának Mennyei boldog-
sággal való fizetéséről.

I. P V N T.

Gondollyad már, én Lelkem,
az egész Lelki Comedianak,
és elő számlált, Istenes játé-
koknak áldott és boldogságos végét.
Nézd e Szívben, miképpen fizet a' jó
Isten, az őtet álhatatossan féltő és sze-
rető Léleknek Mennyeiben? Tudnia
illik; az el múlandó arnyék és bubo-
rék, gazdagfáért és jutalomért, örök-
ké meg maradandó drágalatos és ber-
vadhatlan koronát ad; mellyet jegyez
ez szép zöldelő pálma ágakkal és ko-
szorúval, meg környékeztetett és ko-
ronáztatott Szív.

II. P V N T.

Gondollyad én Lelkem, minemő

gondolattya lehet ez illyen Szívnek?
 melly kicbinnenk és semminek teczenek
 neki mennyekben, minden keserűsé-
 gek, nyavalyák és gyötrelmek mellye-
 ket szenvedett az Istenért é földön.

III. PUNT.

Ezek így lévén én Lelkem, meg-
 lásd, hogy ha te is e' bődög Comediának
 hasonlő végére akarsz jutni; ne légy
 olly, mint ama' Bálaám Propheta, ki
 Nume. látván az Izraél fiainak szép rendelt
 24. v. 5. seregit, fel kiáltván, kívánta ki mu-
 lásokat, noha nem akarta követni éle-
 tőket. Azért ama' mondása csak beá-
 ba-való volt: Hallgok meg az én Lel-
 kem az igazaknak balálával; és az
 23. v. 10. én utolsó dolgaim, legyenek hasonlók
 ezekéhez. Hanem inkább Szent Da-
 vid Királlyal, ezen szempillantásban
 Psa. 76. fel kelvén, mondgyad: Mondék, most
 v. 11. kezdettem el: ez a' változás, az Isten
 karjának ereje. Melly el kezdett jó-
 ban, naponként nevedgyél és vé-
 gig meg' maradgy; kiért kérjed az
 Istent,

Istent, könyörögvén nagy buzgósággal utóllýára.

Könyörgés.

EN Vram, s-én Istenem, minden munkásidnak, és éretted fáradóknak, jó tellyes, és ki folyó mértéke; ki *Abrahamot* Gen. 12. ki híván lakta földéből, a' gonosz v. 1. életű lakosok közül, fogadád neki, hogy *Te léssz az ő igen nagy jutalma.* Gen. 15. Mellyett be-is tellyeséttel. Melly jutalmat, fontolván egy más Szented; *Fölötte nagy vagy* Auguszt. ugymond, *Uram, te: azért fölötte nagy a' te jutalmad-is.* mert nem egyéb a' te jutalmad, hanem tennem magad. *Te vagy a' Korona, és a' Koronazó-is: te az örökké való boldogság; te annak meg adoja-is.* Aldlak azért én-is, és magasztallak, mind a' több előbbenyi, s-mind e' jelenvaló Szíveknek ki abráztatott jutalmában: ki, tudnia illik, en-

H 5

gem-

gem-is, nem különben mint *Abrahamot*, ki híván az én bűnös életemnek és állapotomnak Istentelen lakásából; hasonló igen nagy jutalmat rendeltél nekem-is, (ha hiven és álhataratoffan szolgállak) tudnia illik, tennen magadat: melly jutalomnak képét látom e' Szívben.

Kérem azon Felségedet, adgy annyi erőt, hogy a' mint *Abraham* Atyánk, szeme előtt visélvén szüntelen a' te ígéretednek jutalmát, nagy tűréssel, és örömeft-is szenvedte szarandokságának mindenféle sullyofságát, és próbáját: úgy én-is erre a' boldog jutalomra függesztvén szemeimet, e' siralomnak Völgyében örömeft felvállallyak minden sullyofságokat, és próbákat. *Ha Vram Issachar látván a' nyugodalmat hogy jó volna; és a' földet hogy jeles jó; meg bajta vállát a' bordáfra, és tön adókkal*
szol-

Szolgálo : Mennyivel inkább illik, hogy én az élők földének nyugodalmára nézvén, kíváncsioskeppen meg haycham minden szolgálataidra nyakamat?

Látom Vram Istenem, hogy a' pálya futásbán-is, minnyájan. tellyes erejekkel és faratságokkal azon vannak, hogy a' fel tótt, meg hervadó K O R O N A T, ki ki elnyerje: nem méltóbbé, hogy én e' drága, és hervadhatatlan Koronáért, minden igyekezettel, és erőlködéssel, minden faratságot, minden próbát, késértetet fel vegyek? Méltóbb Uram J E S V S, sőt Szent *Agostonnal* meg vallom azt-is; hogy méltó volna ideig a' pokol- *August.* béli kinnak gyórtelmét-is el szenvedni, ez örökké való Koronának meg nyereséért. Azért, Uram. J E S V S, kérem ugyan ezen Szent szolgáladdal Felségedet: Itt egefs, itt vagdally; chak ezt a' Koronát el ne

el ne fogd túlem. Chak ennek az áldott és bődögságos Szívnek, ki nek szemlélem itt képét, jutalmából refzesích engemet.

Gondolkodván, Uram JESVS, e' bődög Szívnek állapattyáról, nem túrhetem, hogy nekönyvezek; egy felől látván, és kívánván ez áldott Szívnek allapattyát; más felől érezvén magamban testi nehézségemnek fulljófságát: és a' mi nagyobb, nem tudván bizonynyal szarandokságomnak utóljó végét. Amonnan a' bődög Léleknek örwendetes vólta, örwendezett, és könyvezett: iminnen a' romlandó test, és ennek a' firalmas szarandokságnak bizonytalan vége firánkozott. Innen vagy, Vram, hogy minden világi vigaságomnak öröme, bánattál és keferűséggel egyeledett, valamíg e' bődög Szível réged színről színre nem látlak.

Nô azért, boldogságos Lélek,
 valaki vagy, a' kinek itt ki ábráz-
 tatott képét szemlélem, az ideig-
 való faratságért, örökké való nyu-
 godalmat, kichiny kár vallásért,
 nagy és drága fizetést, e' világi
 gyalázatért, Mennyei dichóséget,
 a' keserves siralomért véghetetlen
 örömet vettél, ki már hallottad az
 te Mennyei Vradtúl: *Nô jámbor es
 hiv Szólga, menny bé a' te Vrad
 örömébe*; az az, abban az öröm-
 ben, melly maga bé nem mehet
 té beléd, hanem ő nyel be tége-
 det, nem különben, mint a' fene-
 ketlen tenger egy kichiny benne
 úszdogaló halachkát; Kérlek té-
 ged, a' tennen magad boldog-
 ságáért, kérlek a' téged meg bol-
 dogót Istenednek dichóségeért,
 ki előtt álván és lábaid alatt néz-
 vén az egeknek, napnak, hóldnak,
 és chillagoknak forgását, bátorsá-
 gos

gos vagy örökké-való állandóság-
godról: ne felelkezzél el rólam-
is, szegény álhatatlan és bődög-
talan szárandokról, az mennyei
boldogságból számkivetett árvá-
ról, ki még e' világi veszedelmes
Tengernek habjai között, evez-
vén és hányattatván, nem tudom,
ha az élők földének chendes par-
tyára juhatoké, a' vagy nem.

O Menybéli Istennek drágala-
tos Szenté, Annak szeretetiért kér-
lek, a' kinek kormányja vezetése,
és igazgatása által, te-is ez álha-
tatlan Világnak tengerén ép ha-
jóddal által evezteél; ne hadgy el
süllyednem, a' vagy valami vak
kősziklába ütköznöm, romlandó
gyenge és meg foltozott hajóch-
kámmal

Te pedig ó minden Szentek-
nek Kiralyné-Azsfzonya, Isten-
nek szerelmes SZENT ANNIA,
drá-

drágalátos szűz, ki az Tengeren
evezőknek fényes Chillaga vagy,
derűly fel én-nekem-ís, ő minden
hozzád kiáltoknak kegyes meg-
halgatója. Ne hadgyatok Isten-
nek minden Szent *Angyali*, se-
géchetek Szent *Pátriarchák*, és
Próphéták, Szent *Apostolok* és
Evangelisták, Szent *Márttyrok*,
és *Confessorok*, Szent *Szűzek*,
és *özvegyek*, s-minnyájan Isten-
nek Széntei, hadd juthassak köz-
tekben.

Te pedig ő véghetetlen ből-
dagságnak Királya, és minden
Szentidnek koronája, ki ezekre
az könyörgésekre, nem csak
fel indétottad Lelkeimet, de ma-
gad-is, a' bennünk lakozó, és
*mondhatatlan subáytásokkal könyör-
gő Szent Lelked által*, ezen jókat
kérted én bennem: halgasd meg
könyörgésemet, hadd Vram örök-
ké lá-

ké láthassam Szentidet, áldhassam
és magasztalhassam Isteni felsége-
det. Amen..

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

V E G E.

SOLTAR 83. v. 5.

Bóldogok, a' kik a' te háza-
ban laknak Vram: örökkön,
örökké dichírnek téged.

SOLTAR 83. v. 5.

Mert az irgalmaságot és az
igasságot szereti az Isten: kegyel-
met és dichőséget ád az Ur.

PSALMO CXI. v. 8.

Dichőség és gazdagság az ő
házában.

AETA

AETATOS ELMELKE- DES AZ MENNYEI JERUSALEM RÓL.

Gy kell ez Világon. élnünk
hogy midőn az Testet az férgek
kezdik meg emésztenyi az kö-
porsóban, az Lélek örvendez-
hessen az Szentekkel Menny országban.
Oda kelly az Lelket igazgatnyi a' hová
menendő. Oda kell szentnünk a' hol min-
denkor élhessünk, és a' hol többé a' halál-
tól ne félhessünk. Ha így szerettyük ezt az
el múlandó és fogyandó életet holott
enni munkával élünk; a' hol ételünkkel ita-
lunkkal aluófunkkal alégság elégéthettyük
meg testi szükséginket; sokkal inkább kell
az örök életet szeretnünk, a' hol semmi
munkát nem szenvedünk, a' hol minden-
kor felette nagy gyönyörűség, felette nagy
bóldogság, bódog szabadság és bódog ör-
vendezés vagyon. A' hol hasonlók lesz-
nek az Emberek az Isten Angyalihoz és fé-
nyeskednek az igazak mint az nap az ő

Attyoknak országában. Képzede minemő
 rúndóklés lesz az Lelkeknek akkor, mi-
 kor csak az Testeknek-is olyan fényessé-
 ge lesz mint az Napnak? Nem lesz en-
 ott szomorúság, semmi fájdalom, semmi
 félelem, semmi munka, semmi halál: ha-
 nem az örökké való egészség marad meg.
 Nem érkezik oda az gonofság, sem az
 testi nyavalya. Ninchen ott semmi kor-
 nyadozás, semmi szükség: ninch ott az
 ehség sem szomiúság, ninch ott hidegség
 sem hévség. Ninch az bőytnek erőtleni-
 tése, sem az-ellenségnek semmi késérteti,
 sem bűnre való akarat, sem vétkezes: ha-
 nem mindenképpen csak az öröm és Vi-
 gasság foglal be. Az Emberek-is az An-
 gyaloknak társaságokban lesznek, s-mind
 testi erőtlenség nélkül örökké meg ma-
 radnak. Ott lesz véghetetlen jó kedv,
 és örökké-való dichóflés, melly-be vala-
 ki egyszer be fogadtatik mindenkor ott
 marad. Ott vagyon az fáratságos mun-
 kától való meg-nyugovás, az ellenségtől

való

való békeség, az meg-újulásból való kiefség, az örökké-valóságnak bátorsága, és az Isten színye-látásának édesége és gyönyörűsége. Kichoda nem kívánczónék tehát ott lakozni, mind az békeségért, mind az boldogságért, mind az örökké-valóságért, és az Istennek szent színye-látásáért?

Sz: Peter Damianus Hymnusa

Az Mennyei Böldegságról.

A Zörökké elő kútat száraz szív szomiúhozza,
 Testi temleczét fel törnyi fogoly Lélek kívá-
 nya,

Gerjed, óhajt, tusakodik szárándok Házájában.

Midőn sanyarúságának jaygattya súlyos terhét,
 Tavúl nézi, Vétke miát, elvesztett dichóségét,

Ielen

Ielen való gonosz, nyútya vesztett javának képét.

Mert ki mondhatta meg vóltát az Mennyei vá-
rosnak?

Holott eleven kővekből építtetnek az Házak,
Az Aranytúl tündöklének fel-házak és Kamorak.

Merő gyémánt ez rakásnak őszve foglaltatása,
Tizta Arany mint az Kristal padimentomozása,
Ninchen ott sár, ninchen ganey ninch szemetnek
gazsága.

Chikorgó tél, s' égető nyár ott nem kegyetlenked-
nek,

De örökké nyiló rósák vadnak és kikeletnek,
Liliomok fejerlenek, sáfrany s', balsamum élnek.

Zöld az erdő s' vetemények, patakok mézzel foly-
nak,

Drágalátos fű-szerszámok, és szelenczék illatoz-
nak,

Függnek az szép Zöld erdőkön le nem húllandó al-
mák:

Nem szükség ott az Nap, es hóld, s' chillagoknak
Világja,

Bárány ez boldog városnak le nem enyésző Napja,
Ey és üdö tavúl onnan; fön áll örökké Napja.

Ott az Szentek, ki-ki mint az fényes Nap ugy
fénlenek,

Harczok után nyugodalmas helyekben örvendeznek,
Bátorsággal le-vert hadat számlállyak ellenségnek.

Tiszta minden maculatúl, Testi harcztot nem
tudnak,

Az

Az Test Lelkivé' változván békeségben lakoznak,
Alhatatos jóban lévén botrankozást nem latnak.

Változásból ki öltözvén első léteket élék,
Szemek előtt nyilván-való Igasságot szemlélik,
Innen élő kútnak élő édestségét meritik.

Onnan ki, s' béjárva azon állapotban maradnak,
Frissék s' tiszták vig kedvűek esettől nem tartanak,
Iffjúságtól tavúl vénség, s' egészségtől nyavalyák.

Azért alhatatoslétek mert el-múlt az el-mulás,
Igyen élvén, virágoznak meg rothatt az rothadás,
Halhatatlanságnak torka, bé nyelte az meg-halást.

S' kik mindeneknek tudóját tudgyák, mit nem tud-
hatnak,

Kik még egy-más szívekbenn-is belső titkokat látnak,
Egy akarát, s' nem akarát, mindenben egyget tartanak.

Noha külömb, kiknek-kiknek munkájokért érde-
mek,

De ezt közzé teszi köztök, az ő egyes szerelmek,
Es így közzé valik, az mi tulajdona mindennek.

Az hol az test, oda méltán az Sasok gyülekeznek,
Holott az szent Angyalokkal Sz: Lelkek örvendez-
nek,

Egy kenyérrel tápláltatnak mind az két rendbéliék.

Meg töltönek, és éheznek, az mit esznek éhezik,
Teljes gyomrok, s' nem émeleg, éhségtől sem gyótródik,
Végtelenül ennyi kíván, s' évén viszont éhezik.

Vy éneket mind-úntalan ékes nótákkal mondnak,
Eneklés közt egyeledet Orgona szék hallatnak.

Méltó

Méltó hálát, kitől ez jót vették, adnak Vroknak,
 Boldog lélek, ki ez helynek már szemléled királyát!
 S' lábod alatt megszű nézed az egeknek forgását!
 Napot, hőldot, Planetákat, s' gömbölyű chillagokat.

CHRISTVS, bay-vívóknak bére, ebben az szép Vá-
 rasban,

Vigy be engem jo vig lévén veszedelmes harczom-
 ban,

Tégy részesse hivednek el rendelt jutalmában.

Engedgy erőt ez szüntelen bayvívásnak igyében,
 Hogy midőn le fegyverkezem, Nyugodalmom légy
 Mennyben,

Hol örökké, méltó legyek reszesülnyi fényedben.
 Amen.

Handwritten text, likely a list or index, written in a cursive script. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different language or dialect. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher.

KEOVETKEZNEK
Az
ISTENES ES AETA-
TOS HYMNVSOK.

S. THOMAS AQUINAS.

Lauda Sion Salvatorem,
Lauda Ducem & Pastorem.
In Hymnis & Canticis.

S. PAL

S. PAL APOST:

Philipp. c. 2. v. 8.

MEg b' alazta önnön magat engedelmes lénvén mind a' haláligh a' keresztnék halálaig pedig. Az okáért az Isten-is fel magasztalta őtet, és nevét ayandékozot neki, melly minden nev-fölöt vagon, hogy a' JESVS nevére minden Mennyeieknek, Földieknek és Föld alatt valóknak térdek meg-hajollyon, és minden nyelw váltást tegyen, hogy az Ur JESVS CHRISTVS, az Attya Istennek dicsőségében vagon.

IVBILVS S. BERNARDI.

Az-az

SZENT BERNARDNAK

Szíve örömének Tapsolása.

Pone me ut signaculum

IESVS édes emlekezet
 Adván szívnek szent öröme,
 De mézet és minden izet
 Ielen léte megh előzhet.

Ninchen ékeesebb éneklés,
 Ninchen kedvesebb fül zengés,
 Ninchen édessebb szív érzés,
 Mint IESVS Isten fia rész.

Iesvs

J E S V S megh térőknek fénye,
Hozzád kiáltóknak szíve
Teged keresőknek kinche
Megh találóidnak színye.

J E S V S szívnek édesége
Elő kúttya fényeslége,
Minden kinchének íze krénye
Kevánságának reménye.

Sem nyelv azt meg nem mond-
hattya

Sem betű fel nem írhattya
Chak ki próbálta tudhattya
Mi legyen J E S V S-nak lángja.

J E S V S-t ágyamban keresem
Szívem, be zárva kérdezem,
Reytekben s-nyilván, szemezem
Szorgalmatoosan keresem.

Máriákkal jó haynalban
Keresem az koporsóban
Szívbeli bús ohaytásban
Kedvel nem szemmel magamban.

A' firt könyvel meg áztatom
Zokogásokkal be töltöm
J E S V S lábát apolgotom

Magam

Magam hozzája kucholom.

J E S V S choda Király széked,
Nemes diadalos kezed
Megh mondhatatlan jó kedved
Tökéletes minden igyed.

Vram J E S V S maradgy nálunk
Légy Lelkünkben fényes napunk
Ofzlatván homályosságung
Vigasztally ô vigasságunk.

Meg látogatván bennünket
Meg vidámitod szívünket
Meg vettetvén földieket
Eghben emeled kedvünket.

Edes az J E S V S szerelme
Bizony édesléges elme
Ezer szer édeslébb kedve
Hogy sém megh foghat az elme.

Meg próbálta ezt szent kinnya,
Drága vérének öntása,
Melly bűnünknek el mosása
Honnan van színye látása.

J E S U S minnyájan ôsmerjük
Szent szeretetét oháychuk
Buzgóférgossan keresük

Es keresvén gerjedezzünk,
 Így szeretónket szeresűk,
 Es szeretettel fizessűk,
 Illattya után futamjunk,
 Kedvéért kedvet térichűnk.

JESVS malasztnak reménye,
 Eorómnek fel gerjesztője,
 Kegyelemnek el kezdője,
 Minden jóknak meg szerzője.

En JESUSOM add érzenem,
 Bevséges szerelmed bennem,
 Engedd nyilván szemlélhetnem
 Szent szived, s-beléd öltőznem.

Méltán rólad nem szólhatok,
 De ugyan nem halgathatok,
 Mert szerelmedtől gyuladok,
 S-chak te benned vigadhatok.

JESVS az te szereteted,
 Főz szivnek kedves eledelt
 Be tőltvén nem émelgettet
 Eheztervén nem gyóttrettet.

Kik téged esznek, éheznek,
 Az kik isznak, szomjúhozna,

Kiván-

Kivánni semmit nem tudnak,
Hanem J E S V S t, kit fuhaytnak.

Szerelmed kit meg részegít,
Tudgya J E S V S mint elégít;
S' melly bődög kit meg elégít,
Ninehen mit kívánnyon megint.

J E S V S Angyali díszesség,
Fülben, Menybéli szép zengés,
Száyban, méz izó édeség,
Szívben víg örvendetesség.

J E S V S ezerszer kívánlak,
S' mikor léfzen, hogy lássalak?
S' mikor mondod; Im, hívatlak?
En színyemmel meg nyúgotlak?

Az te füzületlen szerelmed,
Szerez nékem víg gyótrelnet,
Méznél édessebb értelmet,
Eórók-életre kegyelmet.

J E S V S felséges kegyesség,
Choda szívbéli édeség!
Meg foghatatlan kedveség!
Eólelly meg, ó szép ékeség!

Ió nékem J E S V S t szeretnem,
Kívóle mást nem kedvelnem,

Magamtúl fottig el esnem,
Véle éppen eggyesülnem.

O én szerelmes J E S V som,
Minden igyemben óltalmom,
Téged ohajt könyhúllásom,
Szívbeli mély kiáltásom.

Valahol lészek, ohajtlak
J E S V s, mellettem kívánlak;
S' melly bódog én, ha meg foglak?
Bódogjab ha meg tarthatlak.

Ott chokolás, ölelgetés,
Méznél édesb beszélgetés,
De rövid ez kedveskedés,
Eletem, J E S V s követés.

Nô látom az kit kedveltem,
Fól-lóltem az kit kerestem,
J E S V s, tóled fel gerjedtem,
Szerelmedtől el szédültem.

J E S V s t midőn így szerettyük,
Ez szerelem el nem mulik,
El nem fogy, el nem aluszik,
Inkább gyulad s' gyarapodik.

Illy álhatatos szeretet,
Szerez Szívben choda izet,

Nemz chöda gyön örüségér,
Es bóldoglagos örömet.

Es szeretet Menyből szállott,
Chontomig velömben hatott,
Föl gyulafztott s' el bádgyafztott,
Forral szívemben nagy hafznót.

O bóldogságos gyuladás!
O buzgoságos forradás!
O chéendes nyugodalmafság!
J E S V S sal való nyájafság.

I E S V S szép füznek virága,
Szerelmes szívünknek tárgya,
Menybéli dichéret áldgya
Neved; Mennyeeknek Királya.

I vel Iövel ö Királya,
Szívünknek; Mennyeeknek A-rya;
Derülly fel ö Szívnek napja,
Es kívánatos világa.

I E S V S Nap-fénynél fényesebb,
Balsamum szagn l kedvesebb,
Méz edeségnél édesebb,
Minden épségnél helyesebb.

Kinek szerelme ugy meg hat,
Illattya ugy illatoztat,

Hogy szerezzem el ájúlást,
Meny-béli bődög aluvást.

O Szívnek gyönyörűsége!
Szerelmnek tellyefsége!
Lelkemnek ô dichőséghe!
I E S V S világ idvőséghe.

Követlek valahol lészesz
Senki tőled el nem veszteth,
I E S V S, el vitted szívemet,
Nemzetségünknek adcz nevet.

Nô már szerelmem menny haza,
Atya Istennek job karja,
Meg hódult kezed baynokja,
Légy Országodnak Királlya.

Eleibe szent Angyalok,
Emeltsék fel kaputok,
Nyertes királyt, fogadgyátok
Vdvözlyétek, mert Vratok.

Dichőségnek vagy királlya,
Erős harcznak nagy baynokja,
I E S V S Malasztanak adoja,
Eőrök jónak alkotója.

Te bizony hazánknak fénye,
Te érdemünknek szekrényre,

Te banatunk enyhítője,

Te boldogságnak szerzője.

Tégedet áldnak mennyekben,

Magasztalnak dichósságban,

IESVS, világ vár, kezedben,

Atyádnak jutás kedvében,

Békeségben van Országod,

Minden jóból áll jószágod,

IESVS, ez szép gazdagságod,

Gazdagichon meg s'áldásod.

IESVS, Attyához fel hatott,

örökségében be szállott,

Szívem tőlem el szakadott,

IESVS után vágattatott.

Kit kövessünk dichérettel,

Ió akarattal, vig kedvel,

Hogy mijs az szent Lélekkel

Lehessünk együtt Istennel.

IESVS, legy Menyben örömnünk,

Ki léfesz örök jutalmunk,

Te benned mi dichósságunk

Mig élünk, s' léfesz Istenünk,

3628-3628

HYMNUS

Boldog Afzszony Szűz MA-
RIAROL; mellyet Izent CASIMIRVS,
Lengyel ország Király fia szerzett, és
minden-nap el mondani
 szokott.

ELSEO RESZ.

Minden-napon, áldást mondgyon
En lelkem Mariának.

Szent

Szent életett, szent Innepet
 Illye méltóságának.
 Chudálkozzék, s' álmélkodgyék
 Nagyságos Afzfonyság n.,
 Mondgya Szűznek, szent Szülének,
 Oerülvén bódogságán.
 Eot tisztellye, őt bóchullye,
 Hogy az bűnből ki vegye,
 Eöt ohaycha, bűnnek habja,
 Hogy fenekre ne vigye.
 Ez az Szemel, nekünk nagy mély,
 Dolgot szerzet mennyekből,
 Ez királyné, fő Sáfárné,
 Istennek tár-házában.
 Ennek nevét, s' győzedelmét,
 Nielyem, hirdesd örömmel.
 Eörök átkot ki meg váltott,
 Méhének gyümölcsével.
 Hirdettesék, s' meg ne szűnnyék,
 Ez szűznek diehérete.
 Sok jószági, nagy áldási
 Zengjenek minden földön.
 Minden izem, tellyes szívem,
 Prædicálljátok őtet.

Gyakorlyátok, illy Anyátok
 Bóldog emlekezetit.
 Hidd meg, ninchen olly ékeffen,
 Szólló nyelvv ez világon,
 Kinek szava, ki-mondhassa
 Es Szűznek méltóságát.
 Minden áldgya (hogy meg áldgya)
 Istennek szent Szüléjét.
 De ne véllye, hogy fel érje
 Az ó Nagyságos-vóltát,
 Szükség megis, mert kedvesis,
 Az egygyűő szíveknek,
 Erőlködnünk, s' magunk adnunk
 Az ó dichéretire.
 Noha senki, tudom, ninch, ki
 Méltán áldhassa őtet;
 De esztelen, s' gyűmőlchtelen
 Ki el feleyti őtet.
 Kinek élte, s' minden léte
 Mennyei disciplina,
 Ki meg öldra, s' meg szaggatta
 Hamiságnak hálóját;
 Ekeséti, s' öregbéri
 Hívek gyülekezetit,

Példájával s' jóságával,
Gazdagéttya tár-házat.
Eva vétke bé-tétette
Paradichom kapuját;
Szűz engedvén s' hiven hiven
Meg nyittata ő Zárját.
Eva miát, sulyos igát
Vévé Ember nyakára.
Marjában már úttya van
Kin mennyen dichőtségben.
Ezt szeretnyi, és bőchűlnyi
Ilhk azért mindennek.
Eőt'dichérnyi, és hirdetnyi
Szűnetlen kelly, s' fő-képpen
O szűz adgyad, az mit Fiad
kiván, hogy chelekedgyem.
Hogy ki-múlván ez Világból
Eőtet-lássam örömmel.

MASODIK RESZ.

S MARIA MATER DEI

O Szűzeknek és Mennyeknek
Szepséges dichósége!
Kit fel véve, s' fel emelve
Tudunk minden fölibe.
Nézd kegyessen, kik kedvesen
Futnak szolgálatodra,
Bűntől őrizd, s' őket készízd
Mennyei jutalomra.

O szép

Hymnusk.

153

O szép Virág, Jeseből ág,
Farattelménk reménye,
Ekes szépség, fényes mélység
Urnak szentelt edénye.
Szent Regula élő forma
Kegyelemnek bévsége.
Isteni ház, kibén nincz gyász
Igasságnak ősvénye.
Légy üdvözlet, ki által lett
Mennyeeknek meg nyílása.
Kit meg nem mart, sem meg nem chalt
Kigyóknak chalárdtsága.
O Nemzetes! ó szépséges!
David király Leánya.
Kit meg kedvelt, és eljedzet
Mindennek teremője.
Fényes Gyémánt fris Majorán,
Szűzesség Lilioma.
Ki vezérlesz, és be viszesz.
Szenteknek haylékában.
Szóllásomra, Irásomra
Adgy, spép szűz, elégséget
Erdemedről, szentségedről
Tehessék dichéretet.

Adgy

Adgy értelmet, (melly kegyelme
 Leg inkább kéri szivem)
 Hogy gyakorlya, s' méltán áldgya
 Erdemes szentségedet.
 Meg fertezett, s' nemavá lett
 Nyelvem, rudom, előttem.
 De titkolnom, s' elhalgatnom
 Nem illik dichőfséged.
 Szűz örvendesz, mert érdemlesz
 Aldást minden hívektől.
 Ki foglyoknak, s' kárhoztaknak
 Szabadulásokra lel,
 Tiszta rósa, szép termő fa,
 O gyermek-szülő szép szűz.
 Aldott Anya, mint szép pálma
 Virágzó gyümölcsös fűz.
 Virágoddal, s' illatoddal
 Meg éllednyi kívánunk.
 Mert örömmel, gyümölcsöddel
 Veszélyből ki-vitétünk.
 Egészszén szép tellyessen ép,
 Minden macula nélkül.
 Minket úyich és vidámich
 Hogy szűneden dichérjünk.

Aldot Szűlött, ki által lőtt
Világnak vigafsága :
S' valósággal bévv' malasztal
El jött Isten országa.
Te általad fénlik, s' vigad
Világ úy fényességgel;
Régi gyászból, s' homállyából
Le-verkőzven örömmel.
Most erősek az kisddek,
Az mint regen meg mondtad,
Bévelkednek az Szegények,
Az mint meg Prophétaltad,
Te általad most vész, s' apad
Gonosz erkölchnek árja.
El üzzetett, süllyeztetett
Tévelygésnek fárkánnya.
Világ javát, s' múló földgyát
Meg utállyi tanérod.
Istent félnyi, s' bünt kerüllyi
Szent példáddal tanáchlod.
Elménk szárnyát, s' indulattyát
Egekben fel emelnyí.
Boytóléssel, s' szenvedéssel
Nagy jutalmat keresnyí.

Te hordoztad és tápláltad
 Isten fiát méhédben,
 Minket hozván, és állatván
 Régi bóchületünkben,
 Annyáva lól szeplőn kivól,
 Szűlvén Istennek fiát,
 Menny, föld, Vrást, s' alkotóját,
 Királyoknak Királyát.
 Aldott élet, ki által lett,
 Ordógón győzedelem,
 S' félénkeknek s' kétefeknek
 Adaték ny kegyelem.
 Aldott az Ur végtelenül
 Kinek Annya MARIA,
 Kinek fia, meg adója
 JESVS údvőtségünknek.

HARMADIK RESZ.

Monstra te esse Matrem.

MS.

Vidámsága, vigasztása
Ketséges szívűeknek.
Légy szó szóllónk, meg őrizőnk
Vtőlsó szükségünkkor.
Imádgj értünk, hogy mehefsünk
Az örök boldogságban.
Hogy Pokolnak égő tónak
Ne veretfsünk árjában.
Kivánságom, s' ohajtáson
Vagy: Gyógyeched meg sebemet.

Add

Add szolgádnak, kívánodnak

Malasztai bévségedet,

Tiszta chendes, édes, kegyes,

Es hogy józan lehessék,

Aitatos, igaz, s' okos,

Alnokság nélkül légyek;

Tanittatott, gyámoltatott

Isteni bölchezséggel,

Isten-félő és ründöklő

Szent foglalatossággal.

Alhatatos, meg ért, nyájas,

Kegyelmes, szerelmetes

Bölch, eggyűgyő, tiszta szívő,

Szenvedő alázatos.

Okos elmém igaz igyem

Szó-beszédben mindenben,

Bűnt utáló, Istent áldó

Minden chelekedetben;

Segedelme és védelme,

Légy az keresztyénségnek,

Hadd békével és örömmel

Szolgallyunk Istenünknek.

Idvőséges s' dichóséges

O Tengernek chillaga.

Kinek

Kinek, napot, Planetákat
 Meg előz fényessége.
 Kéréseddel, s' érdemeddel
 Gyámolichd árváidat
 Tagéché tőlünk, hadd pihenynyünk
 Minden gonosz igákat.
 Szűz örvendezz, hogy őrizhec
 Ordóg chalárdtságítúl
 Igaz vérben, s' igaz testben
 Szűlvén Istent chudássan.
 Illetlenül és nyertesül
 Szűlél Isten magzatot,
 Terhben esvén, s' el nem vesztvén
 Szemérmes virágodát.
 Meg-maradál a' ki valál
 Mert szeplőtelen szűlél
 Apolgatván, és szoptatván
 A' kitől teremtetél.
 Ez magzatnak, szent fiadnak
 Ajánly engem kegyessen,
 Hogy át kellyek, s' el ne vesztsek
 Ez világi tengeren.
 Tégy kegyessé és chendessé
 Olchd meg benne az tűzet.

Az bűn ellen, adgy szívembenn
Erőt és győzedelmet.
El ne vonnya, s' meg fe nyomja
Világ java szívemet.
Melly meg vakit, és keményit
Minden meg fogot szívet,
Rút kevélység vagy gyulólség,
Engemet meg ne győzzön,
Melly gyakorta fok gonoszra
Ezköz az Emberek közt.
Imádgy értem, hogy vehessem
Oltalmát Istenemnek,
Hogy ne hinnen en szívembenn
Konkolyt az chalárd ördög.
Segétséget, s' elégséget
Adgy azoknak-is végig;
Kik nevedet, s' innepedet
Tisztelik igaz szível. Amen.

CARTHVSIAI SZ: DO- MONKOSNAK.

Az Poenitentia tartásra valo
intésc.

Homo DEI Creatura.

E Mber, Isten alkormánya
Halál élted mayd el'hánnya

L 2

S'méri

S' mért szívednek illy kis gondgya?

Az örök bódogságra?

Ennek voltát hogy ha tudnád,

Chupán chak ezt szomjúhoznád,

S' árnyék javát meg utálnád,

Világi dichófségnek.

Az pokolnak hogy ha könnyát,

Azon-képpen meg fontolnád;

(Sullyófságot, Hofzszúságot)

Testedet meg farkalnád.

Sok szántalan bűneidet,

Belső, s' külső esésidet,

Mellyek bántyák Istenedet,

Irtozván meg siratnád.

Mert annyi jutalmi vannak

Mind jóknak, s' mind gonoszoknak

Hogy senki voltát azoknak

Meg nem magyarázhattya.

Egyedül chak, halál után,

Vagy jóra, vagy rosszra jutván

Az Lélek, ô maga nyilván

Véletlenül ezt láttya.

Ha az Testet földben teszik,

Szegény Lélek, mint s' hogy esik

Orvendezé, vagy bánkószik,

Ah, senki sem gondollya!

Eggy kissírást ha tettetnek,

Ottan az Jószágoknak esnek

Pór-patvarral ellenkeznek

Még az Atyafiak-is!

Mind jó, s' mind a' gonosz meg hal,

De nagy külömb állapattal;

Mert élettél, vagy halállal

Orók jutalmat vesznek.

Holt-ért akar mit adgvanak,

Am bár szegényt táplállyanak,

Semmit neki nem használnak

Ha halálos bűnben volt.

Ninch visszfa-térésnek helye

Vagy elég-tétel mi hele,

Sem szaladásnak mezeje

Ninch semmi folyamások.

Ha fel siet, le rántatik,

Ha alá, fel vonyattatik

Ítéletre állattatik

Nem leszen reyték-helyek,

Ha az J E S U S t nem szeretted,

Sem M A R I A t nem kedvelted

Az Szenteket nem tisztelted.

Szószóllót sem kerestél.

Ki könyörög ott éretted?

Avagy ki léz kezes érted?

Ki forgattya te pörödet?

Az kemény bíró előtt?

Az Angyalok körül állják,

Es firnak-is az mint írják

De mind igaznak próbállyak

Istennek ítéletit.

Az ki peníg sulyosb lézen,

Minden állat ellen lézen

Vádoloja fottig lézen

Az emberi-állatnak.

Sőt ő maga fok rútsági

Léznak ellen bizonyysági

Hogy Bíró Sententiái

Helyeslek mindenekben.

Az őrdögök penig ottan

Lelket meg rettentik kínnal,

Hogy még pokol kívól kínnal

Meg telvén, dühösködgyék.

Jóktúl ott ki rekeztetvén,

S' magát kétségben ereztvén,

Mivel

Mivel oltalma nem léven,
Mélységben süllyesztetik.

Holott úgy bé nyelettetik
Hogy soha fel nem vetterik

Az mint meg bizonyíttatik
Dús Gazdag példájából.

Oh kichoda számlálhattya?
Vagy michoda nyelvv mondhattya?

Avagy elme gondolhattya?
Ott az fok kinzásokat?

Melleyek el készítetttenek
Az kárhozando Lelkeknek,

Kik-kik az mint érkeztenek
Pokolnak temleczében.

Tűz, hidegség, férgeteggel,
Bűdös kénkö, sötét eyiel,

Hol az Lélek, nagy inséggel
Gyótródik kinoztatik.

Ott az Ordóg rúr állattal
Sárkányokkal nagy békákkal

Kik örök mardosásokkal
Szolgálnak kárhoztaknak

A' mi sötét helyek vannak
S' kinzó művekkel torlanak

Mennyi itt találtattatnak

Láthatandó állatok.

Sőt ha egy-más mellé vettyük

Ezt semminek találhattuk,

Mert ezt mind meg számlálhattuk,

Amaz számlálhatatlan.

Igy a' szentek boldogsá a

Angyalok közt vigassága,

S' az Istennek méltósága

Meg gondolhatatlan.

Ott az Istent nyilván látod

Szeretettel hozzád charlod,

Erőd, kedved, tudományod

Serénység, fény, szabadság.

O boldog szív, kinek ez így

Adattatik! az Isten színy,

Órók vigasságban illy finy!

Melly nap finyt hetszer meg győz.

Melly jótúl soha el nem vál,

De órók vigasságban ál

Rettegés szívében nem szál,

Semmi bántása nem lesz.

Zöng ott az Angyalok karja,

Fénlik szenteknek orcája,

Halálnak meg szűnt fulánkja,
Ninchen emlekezeti.

De örökké örvendeznek
Véghezretlen jóval élnek
Minden jókkal bévelkednek

Az örök boldogságban.

Ezt soha fül nem hallotta,
Soha testi szem nem látta,
Chak az ki Mennyben köstölta
Ez méznek édességét.

Kik bűnből fel szabadulván,
Meny-béli jók között lakván,
Es ezt örökösül birván,
Szemlélik Isten színyét.

De az miket mind ezekről,
Mind jókról, s' mind gonoszokról
Eddig írtunk; vagy azokról

Fül hegygel hallogattunk,
Ezekről úgy elmélkedgyünk
Hogy az bűnnek véget vessünk
Szent életer még ma kezdgyünk,
Siratván vétkeinket.

Ne éllünk már barom módra,
Eltűnk-után hogy Pokolra,

Túrhetetlen fok kínokra,
Ne jussunk örök jayra.

Bochánatott most kereszünk
Hólt J E S V sról elmélkedgyünk
S' Menyországban készülgessünk
Jó chelekederünkkel.

Im ez világ mayd el mulik,
Szépségétől meg fosztatik,
Melly minden-nap kissebedik
Arnyék dichősségével.

Ezek hogy meg ne challyanak
Orókké állandó jóknak
Add Mennyei gondolarnak
Minden tehetségedet.

Hóltunk után hogy fel mennyünk
Szentek közzé számláltaßunk,
Az Istenben vigadhaßunk
Véghetetlen javunkban.

Ki egyedül dichérteßék
Es mi tólünk fzeretteßék,
Aldafsek dichőiteßék,
Mind örökkén örökké. Amen.

3228-3228

CHRI-

CHRISTVS VRVNK
KIN SZONVEDE-
SEROL.

Patris Sapientia veritas Divina.

A Tyának bölchesége, Bizony Istensége,
CHRISTVS Ember fogaték vechernyenek
idején,

Tanitvanyi s' Baráti ötet ottan el hagyák,
Sídóknak árúltaték igen meg kötözterék.

Első órán Ur IESVS Pilátushoz vitetk,
 Hamis-tanúságokkal igen be vádoltaték,
 Arczúl s' nyakon verétek kötözve viselteték,
 Szent Orczáját pókdosék Menynek világosságát.
 Harmad órán Ur IESVS fészétyeni kiáltak,
 Chufolván öltözteték veres bársony ruhahan,
 Szent fejét meg lyuggatak tövis koronával
 Kerezt-fáját viselé szent kinnyának helyére
 Hatod órán Ur IESVS kerezt fára fészéték,
 Kinnyában szomjúhozék, méreggel itattaték,
 Fügven az Tolvajok közt hozzajok hasonléttaték,
 Bűn-el mosó Bárányunk ekképpen chufoltaték.
 Kilencz-órán Ur IESVS Sz Világból ki-mulek,
 Szent Attyát fön kiálta Lelkét neki ajánlá,
 Szent óldalát egy vitéz dárdával által üt'
 Föld ottan meg indulá, az Nap meg homályosodék.
 Kerezt-farúl le vévék vechernyének idején,
 Az erő el reytezék Istennek mélységében,
 Illyen halált szenvedé életnek orvosága,
 Iay Menynek koronája föl fordúlvan feküvék.
 Complétának idején koporsóban helybezteték,
 CHRISTVSnak nemes teste, életnek reménsége,
 Kenettel meg keneték, irások be-telének
 Légyen emlékezetünk te szent kín szenvedésed.
 Ez szentséges igeket nagy aytatossággal,
 Neked CHRISTVS mi mondgjuk keserves
 obaytással,
 Mint ki értünk szenvedél nagy buzgósággal,
 Légy nézünk Vigasztalónk halálunknak óráján.

PLA^o NCTVS B. MARIAE VIRGINIS.

Stabat mater dolorosa, &c.

BOLDOG ASZSZONY
SZŰZ MARIANAK SI-
RALMA.

A

Lla az keserves Anya,
Kereszt-fánál síralmába,
Látván fűgnyi szent fiát.

Kinek

Kinek meg epedet szívét,

Tőredelmes és bús lelkét,

Hegyes-tőr által járta.

Oh melly keseredett igyben,

Akkor vala győtrelemben

Eggyetlen egynek Annya.

Ki fir vala és kínlódék

Retteg vala és sínlódék

Szent Fiának nagy kínnyan.

S'vallyon vané ki ne sirna?

CHRISTVS Annyát hogy ha látná?

Illy nagy keserűségben?

s' ki tűrhetné hogy ne szánná

Ez szent Anyát hogy ha látná

Fi val illy nagy kínban!

Az ő Népének Vétkéért.

Látá JESVSNAK győtrelmét

Es meg ostromozását.

Látá az ő édes fiát,

Hólt-számban ő el-hagyás't,

Szent Lelke ki-adását.

Oh szűz, szeretőnek kúttya,

Engedd velem eggyűt nyuucha

Szívem szivednek kínnyat.

Add hogy szívem fel gerjedgyen,

J E S V S szerelmétől égjen,

Hogy néki kedveskedgyem.

O szent Anya ezt mívellyed

Meg feszültnek belém mersed

Mélységesen sebeit.

Meg sebesített fiadnak,

Ertem túrnyi méltóztattnak

Kínnyát velem közöllyed.

Engedd veled hogy sirhassak,

Föl feszülttön jaygathassak,

Míg nyuytom életemet.

Kereszt alatt veled álljak,

Ottan társúl fogadgyalak,

Siralmomban kívánlak.

Ah Szűzeknek Nemes Szűze,

Ne vály itt sovány izemre,

Add hogy veled sirhassak.

CHRISTVS halálának kinnyát,

Kínzenvedésének sullyát,

Vifelhessem sebeit.

Sebeivel sebesích meg

Keresztyével részegích meg

Szent fiadnak kedvéért,

Fel gerjeztett és gyulasztott,
Szűz, általad meg tartatott
Ítéletkor lehessék.

CHRISTVS kereszti őrizzen,
Szent halála el készíchen
Szent Malasztya meg tarchon.
Midőn az Test földé lészén,
Add az Lélek be meheszen,
Paradichom fényében.

AZ UTOLSO ITILET NAPROL.

Dies iræ, dies illa, &c.

A

Z a' nap itiletnek napja,
Porrá lett világnak hamuja,
David Sybillával mondgya.

M

Melly

Melly nagy rettegés lesz akkor!

Az Birónak el jötekor!

Íszonyú szám-vételekor!

Az Trombiták fel rivadnak,

Kikre holtak fel támadnak

Törvény-székhöz állattatnak.

Halál s' természet el ájúl!

Látván hogy az holt sírjából

Szám adásra föl üdül

Irott könyvek el hozatnak,

Kikben mindenek meg vadnak,

Honnan sententiát mondnak.

Azért az Bíró le ülvén,

S' titkos vétkek ki jelenvén,

Jutalmat vár minden, félvén.

Akkor szegény mit felellyek!

Szó-szólló ul kit kereslek!

Holott még az jok-is félnek.

Földnek rettenetes Ura,

Menynek irgalmas adója

Follyon ream sebed kúttya.

Kegyes J E S V S, emlekezzél,

Hogy értém-is kint szenvedtél,

Ki-múltomkor kedveltefsél.

Keresvén engem fáradtál,

Meg váltván, kint nagyot láttál,

Ingyen túrnyi ne láttasál.

Igaz Bíró és büntetőm,

Legy bűnös szívem enyhítőm

Szam-adáskor, s' üdvőzítőm.

Suhaytok mint bűnben kapott;

Orczám pirúl, ochmányodott,

Nyuychd szegénynek malasztodot.

Ki Magdolnán könyörülél,

Latornak-is meg engedél

S' belém-is reménséget tél.

Könyörgésim méltatlanok,

De érdemid használlyanak,

Eorók kínok ne árchanak.

Rendelly állást az Juhok közt;

Hadd ne legyek az Bakok közt

Hanem jobb felől az jók közt.

Meg itélvén ártkoztakat

örök tűzre; adgy társokat

Szent fényedben Bóldogokat.

Alázatosán könyörgők

Tóredelmes szívet nyúytok;
 Végső napon viseld gondom.
 Siralmas nap az nap lészén,
 Mikor az porbúl fel rezzén
 Az bűnös hogy törvényt vegyen.
 Ennek azért légy irgalmas
 Kegyes J E S U S, míg jutalmas,
 Légyen helye nyugodalmas.

AQVINASBELI SZENT
THAMASNAK.

CHRISTVS URVNK

SZ: TESTEREOL ES VEREREOL
HYMNUSA.

Lauda Syon Salvatorem, &c.

SALVATOR MUNDI

D Ichérd Syon Meg váltódat,
Vezéredet, Pásztorodat,

M 3

Víg

Víg szível és szózattal,
 Az mint lehet ugy tisztellyed,
 Mert chekélyebb minden igyed

Ennek tiszteletire.
 Ez aldásban föl tött czélunk,
 Első, s' éltető kenyerünk

Ez napon helheztek,
 Mellyet Vég vachorán éven,
 Tanítványinak tördelvén

Adott Vrunk. Elhittük,
 Tellyes légyen, hangos légyen,
 Víg, és tiszteletes légyen

Lelki örvendezésünk.
 Mert ez nap nagy Innep napja
 Melly első napját állattya

Ez szentség szerzetinek,
 Ez Afztalnál Vy királynak
 Vy Husvéttya, ô tartáshak
 Husvéttyát el fogyattya.

Az régiséget az uyság,
 Az Arnyékot az Igaság,

Az éytt, Nap fény el ofztya.
 Az mit akkor Vrunk szerzett,

Azt chelekednünk jelentett,
 Szent emlekezetre.
 Szent szerzetből meg tanulván,
 Az kenyeret, s' bort meg áldván,
 Aldgyuk idvőségünkre,
 Az Hiveknek Hit adatik,
 Hogy a' kenyér Testé válik
 S' a' bor, CHRISTVS Vérévé.
 Az mit nem lác, s' meg nem foghacz,
 Erős hittel gyámolichad
 Természet rendi felett.
 Külömb külömb színnek alatt,
 Jelek, s' nem állatok alatt
 Draga dolgok reytetnek,
 Az Test étel; az Vér ital,
 De CHRISTV sban ninchen osztály,
 Sem eggy, sem két szín alatt.
 Az évőktről szegettetlen,
 Tóredetlen osztálatlan.
 Egészízen vétettetik,
 Veszi eggy, és veszi ezer,
 Annyr az eggy mennyit ezer,
 Az éves sem fogyattya.
 Mind jók veszik, s' mind gonoszák,

Dej ellenző forsát érzik,
 Eltekre, vagy holtokra,
 Amott élet, Imitt halál,
 Nézd melly ellenző forsbúl áll,
 Azon ételnek vége!

MEg törtévénn az Szent Ostyá,
 Ne tantoroghy; Az Hit tartya,
 Hogy annyit fog morsalékja,
 Mennyit foglalt épsége,
 Allattyában töredetlen,
 Az Tördelés chak az Színben,
 Mellyel szín alatt lévőben
 Nem esik fogyatkozás.
 Ime! Angya ok kenyere,
 Embereknek lón étele!
 Bizony fiaknak étele,
 Nem vetendő ebeknek,
 Példaztatott sok példákban,
 Isaaknak áldozattyában,
 Es az Hufvétí Bárányban,
 S'Egből esett Mannában,
 Te jó Pásztor, Igaz étkünk,

Hymnuszok.

J E S V S légy kegyelmességünk

Föl nevelőnk, meg őrizőnk

Minden jókat meg adandónk

Az élőknék földében.

Te ki mindent tudcz és tehecz,

Ki minket ez földön éltecz

Menyben hogy Tábládhoz űltess,

S' tárful s' örökösül vehess

Szentid között, ohaytyuk.

V G Y A N A Z O N R O L,

M A S H Y M N V S. A Z O N S Z:

T H A M A S E.

Pange lingua, &c.

Z Engjed nyelvem dichőfséges
Vr Testének szentséget;
Szent vérének bőchületes

M s

Ar

Arrát, mellyet Világért,
 Nemes Virág, Szűznek tisztos
 Magva, Királyunk le tette,
Nekünk született, s' adattatott
 Tiszta szűznek méhéből,
 Ez Világon nyájaskodott
 Adván magát Mesteről
 Lakásának véget szabott
 Chudálatos rendéből.

Vég vachorának idején.

Tanitványival éven
 S' Törvény dolgát véghez vívén
 O Törvénybéli ételben,
 Maga magát éledelben
 Ada kenyér s' bor színben.

Ige Test, az kenyért Testé
 Igével változtatá,
 Es az bortis szent vérévé,
 Erzékenység eztet hogy ha
 Meg nem fogja, elég erre
 Hitnek vastagítása.

Azért ez illy nagy szentséget
 Le borúlván imádgjuk,
 Es az régi jelenséget

Vy törvénnel nevellyük,
S' gyarló érzékenységnket
Hitünk alá hódíchuk.

Az Nemzónék és Nemzetnek,
Dichéret és tisztetség,
Aldás, öröm mind kettőnek,
Aldomás és dichófség,
Mind kettőtől eredőnek
Egyenlő Tizteletség.

A M E N.

SZENT JACOBONVS HYMNŰSA.

Az Vilag meg vetéséről és
hévságáról.

Cur mundus militat sub vana
gloria, &c.

MIt bizik ez Világ ó álnokságában,
Kinek szerenchéje vagyon elmú-
lásban.,

O hatalmasága hasonlatosságbán,

Miként

Miként az föld-edény vagyon elromlásbá.
Többet hidgy az jégen fel jegyzett be-
tőknek,

Hogy-sem-mint ez Világ hizelkedésé-
nek,

Ne hidgy, mert meg chal, szép igéreti-
nek,

Ki soha nem talál bért reménségednek.

Inkább kelly hinnyi hamis férfiaknak,

Hogy-sem-mint ez világ árnyék jóságának

Testi, s' elmúlándó nyalánközésinak,

Hivságos és chalárd okoskodásinak.

Hova lőtt Julius erős hatalmával?

Avagy az Dús gazdag fris lakodalmá-
val?

Mond meg hol Tullius okos szóllásával?

Vagy Aristoteles mély tudományával?

S' mond meg hol Salamon nagy bölcheisé-
gével?

Avagy hol az Samson ő erősségével?

Hol vagyon Absolon ő ékecségével?

Avagy hol Jonathas ő kedvességével?

Illy Nemes férfiak illy fő nemzetségek!

Illy nagy Uraságok fejedelemségek!

Illy

Illy nagy birodalmok, illy nagy erőssé-
gek!

Egy szem-pillantásban el múlnak min-
denek.

S' melly rövid inneplés ez Világ épsége,
Mint ember árnyéka olyan ő öröme,

Ki örök jószágnak örök el vesztése,

Es sötét mélységre embernek eytése,
Ez földi dichófság melly nagynak lát-
tatik,

Az szent irásokban virágnak mondatik.

Vagy könyű levélnek, melly szélről vi-
tetik,

E képpen Világból minden ki vitetik.

O férgeknek étke? ő földnek choportya?

O harmat, ő hívság, s' miért űzfűz illy
nagyra,

Nem tudod bizonynyal, hogy ha jucz hól-
napra!

Tégy jót mindenekkel mig időd hallasztya.

Ne mond azt tiednek az mi el veszendő,

Az mit ád ez világ azt vízfűz kérendő,

Mennyei dolgokat te légy keresendő,

Ez bódog kereset melly el nem veszedő.

SZENT

SZENT DAVIDNAK
75. SOLTARA. BALASSI BA.

Domine ne in furore tuo arguas me, &c.

B Ochásd meg Vr Isten iffiuságomnak
vérkét,
Sok hitetlenségét, undok fertel-
mességét,

Töröl.

Töröld el rútság' t, minden álnokságát,
 Könnyebé ch Lelkem terhét.
 Az én búsult lelkem én nyavalyás testem-
 ben.,
 Tétova buydósik mint madár nagy
 szélvészben,
 Tőled olly igen fél, reád nezn yi sem mér,
 Akar esnyi kétségben.,
 Látván sok szántalan vele tött java' dat,
 Kiért viszont téged nem szolgált jó tött
 Vrat.,
 Hálaadat lanságát látván, s' hamiságát,
 Vgyan utálja magát.
 Akarna nagy sokszor viszont te hozzád
 térnyi,
 De bűnei miatt nem mér elődbe jönn yi,
 Tőled el ijedett, tudván hogy vétkezett
 Színyed igen rettegi.
 Semmije ninc h penig mivel elődbe jöi jen,
 Mivel jo-téted-ért méltán téged tisz-
 tellyen.,
 Nagy alázato ssan, méltó haragodban,
 Tégedet engesztel lyen.
 Sok késértet éri, minden- képpen ijezti,
 Tőled

Tőled rettegteti, kétségre kényszeréti,
Melly miat majd el vész, ha véle jó,
nem téfz,

Magát Pokolra eyti.

Jaygatván nagy fokszor említi szent Ne-
vedet,

Mondván: vay-ha az Vr hozzá fogad-
na engem,

Bizony nem vérkezném, chak őtet kö-
verném.

Mint édes Istenemet.

Bátoríhad Vram azért biztató szóddal,
Mit használsz szegénynek örök kárho-
zattyával,

Hadd inkább díchírjen ez földön élte-
ben.

Szép magasztalásokkal.

Az te szódat Uram mihelē meg halhattya,
Ottan szent nevedet nagy fel-szóval
kiáltya,

Ki terjesztett kézzel sűrű könyves
szemmel

Magát reád bocháltya.

Le görögvén könyve orczáján, úgy meg
követ,

Magad-is meg szánnád látván mint ke-
feredett,

Mert zokogásokkal siralmas jay-szók-
kal

Kér fejének kegyelmet.

Irgalmafságod-is annál inkább meg tet-
szik,

Menyivel több bűnöm tőled meg en-
gedtetik,

Mit engedhetnél meg, ha nem vétkez-
nének,

Te ellened az Hívek.

No nem tartod tovább haragod, tudom,
raytam,

Mert az békeségre te jobb kezed ki-
nyúyva,

De csak olyanoknak kík utánad jár-
nak,

Mert Vagy mindennek Ura.

Téry azért én Leikem kegyelmes Istened-
hez,

Szép

Szép könyörgésekkel békéllyél szent
kezéhez

Mert ő hozzá fogad, chak reá hadd ma-
gad,

Igen kegyelmes Ur ez.

Hidgyúnk mind örökké egyedől chak ő
benne,

Bűntől őrizkedgyúnk, ne távozzunk el
tőle;

Aldott az ő neve örökké mennyékbe

Ki most meg kegyelmeze.

Eneklém ezeket nagy keseredet szível,

Várván Ur kegyelmét fejemre szent
Lelkével,

Tétova búydosván, bűnömön bárr-
kodván,

Tusakodván ördöggel.

AZ BOLDOGSÁGOS SZEVZ MARIAROL.

A Ngyaloknak Nagyságos Ászfzo-
nya,
Ur JESVSnak dichősséges An-
nya,
Meny-orzágnak Királyné Ászszonya,
Paradichomnak meg nyitott kapuja.
Reád néznek A lak szemei,

Eőz-

Eözvegyeknek keserves szivei,
Szegényeknek nyomorúlt igyei,
Bűnösöknek ohajtó Lelkei.

Neked szóllunk Szűzeknek virága,
Patriarcháknak Nemes onokája,
Apostolok tiszteletes Anyja,
Minden szentek édes vigasága.

Azsfzonyoknak vagy tiszta tükőre,
Férfiaknak bay-vivő fegyvere,
Királyoknak oktató Mestere,
Magyar-Országunk valasztot vezére.

Gyönyörködől Angyali Székedben,
Seraphimoknak víg szeretetiben
Cherubimoknak nagy bölchetségiben
Szent Karoknak rendes seregiben.

Aldot vagy te J E S V snak Daykája,
Atya Istennek szépséges leánya,
Szent Léleknek szerelmes Mátkája,
Szent Háromságnak leg szebb alkot-
mánya.

Emlekezzél Angyali-karokrúl,
Emlekezzél Adám fiairúl,
Emlekezzél bűnös szolgaidrúl,
Nagy ohajtva hozzád-kiáltókrúl.

Rettenetes az mi bay-vivásunk,
 Mert kegyetlen az mi ellenségünk
 Rettenetes vagsó ki-múlásunk,
 Hogy-ha szent Szűz nem lélsz segét-
 ségünk.

Dichértessél dichós Szent Haromság,
 Kitől árad reánk minden jószág;
 Dichértessél Nagyságos Afzszonyosság,
 Ki által száll reánk ez gazdagság.

A M E N.

—MYH

HYMNVS.

Jam lucis orto sydere, &c.

HAynali chillagnak,
 Nap fényességének
 Reánk virradásában.
 Estiglen' munkánknek
 Terh viselésünknek
 Erős fáradságában.

Légy

Légy oltalmunk, kérünk,
 Segető Istenünk
 Eltűnk táplálásában.
 Szítok, feddés, átok,
 Nyelvünket ne mossa,
 Lelkünket zabolázd meg;
 Hogy mind látás, hallás,
 Figyelem vigyázás
 Tisztán maradhasson meg.
 Világ szennye sőpre,
 Szem, fül öldöklése
 Ne undokéthasson meg.
 Légyen tisztább hónál,
 Fejér liliomnál,
 Lelkünknek ő hayléka.
 Minden rémülésnek,
 Tunya restségeknek
 Tavozzék maradéka.
 Testnek kevélysége,
 Mértékletlensége
 Rontassék meg birtoka.
 Hogy mikor a' Napnak
 Nyugodalmas volta
 Ebren talál bennünket.

Tiszta jozan élet
 Erős bayvivással
 Batorécha szívünket.
 Eneklés dichéret
 Néki háláadás
 Vigasztallya lelkünket.
 Dichőség Atyának
 S' az ő szent Fiának
 Dichőség Szent Léleknek.
 Az három személyben
 És egy természetben.
 Egy bizony Istenségnek.
 Miképpen kezdetben
 Most, és jövendőben
 Dichőség az Istennek.
 AMEN.

Laudate Dominum de Coelis.

Psal. 148.

SALVATOR MUNDI

DIchöült helyeken mennyei Paradichomban, az kik vigadoztok, véghetetlen bölldogságban, vartok meg újult állapotban, Az Urnak nevét ének szóban, nô dichéryétek vigasságban.

Aldgyátok az Urat kik chak önéki szolgáltok Artatlan ruhában tündöklő sok kar Angyalok, Te-is Nap, és Hóld, és Chillagok, valakik égi tűzzel bírtok, fel szóval ötet kialchátok.

Egek sok részei, Világnak nagy szélessége, Dichirjed az Urat tengernek titkos mélysége, Az kiket Isten őfelsége bizonyos czéllal be rekeszte, s' fel nem

bonthat már senki keze.

Barlangok fenekén nyugovó mérges Sárkányok,
sötét havasokban lakozó vad Oroszlányok, tijs iszo-
nyú nagy Czet halak, tenger ísvényit kik járjátok,
Aldassék az Ur azt mondgyátok.

Föld, Meny, tűz, és víz, fehér hó, kéő, zápor
eső, déli s' északi szél, levegő, ég könnyű szellő, tél
tavasz és nyár őszi idő, melly négy részből áll egy
esztendő, töletek az Ur dichérendő.

Szülő termő hegyek, fel nyúló szép hives hal-
mok, Vad, szelíd, gyümölcsfák, Zuhogó eborgó pata-
kok, ligetes erdőn lakó vadak, chűszó és mászó sok
állatok, Nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg úyúlt tavaszszal hangos éneklő mada-
rak, szép úy énekekkel áldgyátok nevét az Urnak,
kis philemile ki torkának az rekedések nem árthat-
nak nyúych dichéretet az nagy Urnak.

Chaszárok, s' Királyok, és földi sok hatalmasok,
Nemzetes nagy Urak, gazdagok, és szabadosok, bí-
rák, tanácho, és polgárok, kik az kőznépnek tör-
vényt szabtok ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is szép tavaszi Virághoz hasonló iffiak, szülek-
nek örömi, gyermeki kedves seregi, tiszta élető kegyes
szűzek, eszes és okos jambor vének Az Urnak nevét
dichéretetek.

Dichéret, dichőség, tisztetség es hála-adás, az
Szentek Urának legyen örök magasztalás, kibem so-
ha ninc meg változás, vagy ígértől meg hanyat-
lás, tőle fejünkre szálljon áldás. AMEN.

Canticum Trium puerorum.

Dan. 3.

T Erempet allatok
 Minden alkotmányok
 Istennek szép munkai.
 Az Urat áldgyátok
 Fel magasztallyátok
 Méltó ötet dichérnyi
 Minden állatokon
 Most, és mindenkoron,
 Illik fellyebb állatnyi.

Ti mennyei jóban

Eorók vígasságban

Lankadozó Angyalok.

Dichérjétek ötet;

Tys dichõitett

Menybéli szép haylékok.

Egek felet Vizek,

Minden erősségek

Eotet magasztaljátok.

Világnak szép szeme,

Napnak fenyessege

Dichérjed Istenedet.

Sötét eynek színye

Hóldnak fejeér fénye

Dichérjed te-is ötet;

Magas égben fénlő

Mint gyémánt tündöklő

Chillagok áldgyák ötet.

Sebes zápor eső

Gyenge fűről függő

Gyöngy harmatok áldgyátok.

Minden féle szelek,

Kék mint titkos lelkek

Fnydogalván ingotok.

Tűzek melegségek,

Hidegek, hévségek

Istenteket áldgyátok.

Egi harmatozás

Aetatos

Chillámo zúzmaráz,
 Magasztaltatók ötöt.
 Chikorgó tél áldgyad,
 Hideg, hó, jég, áldgyad
 Áldgyátok Nap, s' éy ötöt.
 Áldgyad világosság,
 Sötétség, Villámás,
 Folyhók áldgyátok ötöt.
 Földnek kereksege,
 Hegyeknek folsége
 Halmoknak chekelysege.
 Dichérjétek ötöt
 Aldván minden felett,
 S' ennek ne legyen vége,
 Ti-is azonképpen
 Az ti jövőstekben
 Földnek minden sengéje.
 Hives kút fejekből
 Titkos forrásokból
 Ki folyó kristal vizek,
 Feneketlenségben
 Mélységes tengerben,
 Meg nyugott chendes vizek.
 Vizeknek zúgási
 Chörgő fris folyási
 Áldgyátok Istenteket.
 Tengernek mélységen,
 Czet halak feküvén

